AZ ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (hatodik tanács)

2009. szeptember 9.*

A T-437/05. sz. ügyben,

a **Brink's Security Luxemburg SA** (székhelye: Luxembourg [Luxemburg], képviselik: C. Point és G. Dauphin ügyvédek)

felperesnek

az **Európai Közösségek Bizottsága** (képviselik: E. Manhaeve, M. Šimerdová és K. Mojzesowicz, meghatalmazotti minőségben, segítőjük: J. Stuyck ügyvéd)

alperes ellen,

* Az eljárás nyelve: francia.

támogatja:

a **G4S Security Services SA,** korábban Group 4 Falck – Société de surveillance et de sécurité SA (székhelye: Luxembourg, képviselik: M. Molitor, P. Lopes Da Silva, N. Cambonie és N. Bogelmann ügyvédek)

beavatkozó,

egyrészt a felperesnek a 16/2005/OIL sz. közbeszerzési eljárásban (ingatlanok őrzése és portaszolgálat biztosítása) benyújtott ajánlatát elutasító 2005. november 30-i bizottsági határozat, a közbeszerzési szerződésnek egy másik ajánlattevő részére történő odaítélését tartalmazó 2005. november 30-i bizottsági határozat, egy állítólagos, a fenti két bizottsági határozat visszavonását hallgatólagosan elutasító bizottsági határozat, valamint a Bizottság két, a felperes tájékoztatás iránti kérelmeire válaszoló 2005. december 7-i, illetve december 14-i levelének megsemmisítése iránti kérelem, másrészt a felperest ért állítólagos károk megtérítése iránti kérelme tárgyában,

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK
ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁGA (hatodik tanács),

tagjai: A. W. H. Meij elnök, V. Vadapalas és L. Truchot (előadó) bírák,

hivatalvezető: K. Pocheć tanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2008. november 20-i tárgyalásra,

meghozta a következő

Ítéletet

Jogi háttér

A – *Az Európai Közösségek közbeszerzési szerződéseire alkalmazandó szabályozás*

1 Az Európai Közösségek általános költségvetésére alkalmazandó költségvetési rendeletről szóló, 2002. június 25-i 1605/2002/EK, Euratom tanácsi rendelet (HL L 248., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 1. fejezet, 4. kötet, 74. o.; a továbbiakban: költségvetési rendelet) 100. cikkének (2) bekezdése az alábbiak szerint rendelkezik:

„Az ajánlatkérő tájékoztatja a határozat indokairól azon pályázókat [helyesen: részvételre jelentkezőket] vagy ajánlattevőket, akiknek az ajánlatát vagy pályázatát [helyesen: akiknek a részvételi jelentkezését vagy ajánlatát] elutasították, és a sikeres pályázat [helyesen: nyertes ajánlat] jellemzőiről és viszonylagos előnyeiről, valamint a szerződést elnyerő ajánlattevő nevéről azon ajánlattevőket, akiknek a pályázata [helyesen: ajánlata] elfogadható, és akik ezt írásban kérik.

Egyes részleteket azonban nem szükséges közölni, amennyiben e közlés akadályozná a jog alkalmazását, közérdeket sértene, illetve sértené köz- vagy magánvállalkozások jogos üzleti érdekeit, vagy torzítaná a vállalkozások közötti tisztességes versenyt."

2 A 2005. július 20-i 1261/2005/EK, Euratom bizottsági rendelettel (HL L 357., 1. o.) módosított, a költségvetési rendelet végrehajtására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló, 2002. december 23-i 2342/2002/EK, Euratom bizottsági rendelet (HL L 357., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 1. fejezet, 4. kötet, 145.o.; a továbbiakban: végrehajtási rendelet) 149. cikkének (1) bekezdése előírja:

„Az ajánlatkérő a lehető legrövidebb határidőn belül tájékoztatja a pályázókat [helyesen: részvételre jelentkezőket] és az ajánlattevőket a szerződés, a keretszerződés vagy egy dinamikus beszerzési rendszerbe való felvétel odaítéléséről [helyesen: a szerződés, illetve a keretmegállapodás odaítéléséről vagy a dinamikus beszerzési rendszerbe történő felvételről], beleértve az indoklást, amelynek alapján úgy döntöttek, hogy nem kötnek szerződést vagy keretszerződést [helyesen: keretmegállapodást], illetve nem hoznak létre dinamikus beszerzési rendszert, amellyel kapcsolatban versenyeztetés történt, valamint amelynek alapján úgy döntöttek, hogy újrakezdik az eljárást.”

3 A végrehajtási rendelet 149. cikkének (3) bekezdése az alábbiak szerint rendelkezik:

„A költségvetési rendelet 105. cikke értelmében a közösségi intézmények által saját számlájuk terhére odaítélt szerződések esetében az ajánlatkérők az odaítélésről szóló határozat után a lehető leghamarabb, de legkésőbb egy héttel azután, egyidejűleg és egyénileg, levélben, faxon vagy elektronikus üzenet formájában, értesítenek valamennyi sikertelen ajánlattevőt vagy pályázót [helyesen: részvételre jelentkezőt] arról, hogy ajánlatukat vagy pályázatukat [helyesen: részvételi jelentkezésüket] nem választották ki, minden esetben az ajánlat vagy pályázat [helyesen: részvételi jelentkezés] elutasítása okának pontos megjelölésével.

A sikertelen ajánlattevők vagy pályázók [helyesen: a sikertelen részvételre jelentkezők vagy ajánlattevők] elutasításáról történő értesítéssel egyidejűleg, értesítik a nyertes ajánlattevőt az odaítélésről szóló határozatról, annak pontosításával, hogy az értesítés tárgyát képező döntés nem jelent kötelezettségvállalást az érintett ajánlatkérő részéről.

A sikertelen ajánlattevők vagy pályázók [helyesen: részvételre jelentkezők] írásbeli, levél, fax vagy elektronikus üzenet formájában továbbított kérésre további tájékoztatást kaphatnak az elutasítás okairól, valamint valamennyi elfogadható ajánlatot benyújtott ajánlattevő tájékoztatást kaphat a kiválasztott ajánlat jellemzőiről és előnyeiről, valamint a nyertes ajánlattevő nevéről, a költségvetési rendelet 100. cikke (2) bekezdése második albekezdésének sérelme nélkül. Az ajánlatkérők a kérelem kézhezvételétől számított maximum tizenöt naptári napos határidőn belül válaszolnak.

Az ajánlatkérő csak az elutasítási és odaítélésről szóló határozatok egyidejű elküldésének másnapjától számított két naptári hét elteltével írhatja alá a szerződést vagy keretszerződést a nyertes ajánlattevővel. Adott esetben, amennyiben azt a sikertelen ajánlattevők vagy pályázók [helyesen: részvételre jelentkezők] által az elutasítási vagy odaítélésről szóló határozattól számított két naptári héten belül benyújtott kérelmek vagy észrevételek, illetve ugyanabban az időszakban beérkezett egyéb vonatkozó információ indokolja, további vizsgálat céljából felfüggeszthetik a szerződés aláírását. Ebben az esetben valamennyi pályázót [helyesen: részvételre jelentkezőt] vagy ajánlattevőt a felfüggesztési döntéstől számított három munkanapon belül értesítenek erről."

B – *Az intézmények dokumentumaihoz való hozzáféréssel kapcsolatos szabályozás*

4 Az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság dokumentumaihoz való nyilvános hozzáférésről szóló, 2001. május 30-i 1049/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL L 145., 43. o.; magyar nyelvű különkiadás 1. fejezet, 3. kötet, 331. o.) 4. cikke szerint:

„(1) Az intézmények megtagadják a dokumentumokhoz való hozzáférést, ha a közzététel kedvezőtlenül befolyásolná a következők védelmét:

[…]

b) a személyiség és a magánszemély becsületének védelme, különösen a személyi adatok védelmére vonatkozó közösségi joganyagnak megfelelően [helyesen: a magánélet és a személyiség integritásának védelme, különösen a személyes adatok védelmére vonatkozó közösségi joganyagnak megfelelően].

[…]

(6) Ha a kivételek bármelyike a kért dokumentumnak csak részeit érinti, a dokumentum fennmaradó részei közzétehetők.

[…]”

5 Az 1049/2001 rendelet 6. cikke a következőket írja elő:

„(1) A dokumentumhoz való hozzáférés iránti kérelmeket írásban kell előterjeszteni, beleértve az elektronikus formát is, az [EK 314. cikkben] említett nyelvek valamelyikén és megfelelő pontossággal ahhoz, hogy az intézmény a dokumentumot azonosítani tudja. A kérelmező nem köteles megindokolni a kérelmet.

(2) Ha a kérelem nem elég pontos, az intézmény felkéri a kérelmezőt, hogy pontosítsa a kérelmet, és ennek során a kérelmező számára segítséget nyújt, például azzal, hogy tájékoztatja a nyilvános dokumentum-nyilvántartások használatáról.

(3) Ha a kérelem jelentős terjedelmű vagy nagyszámú dokumentumra vonatkozik, az érintett intézmény nem hivatalos úton tárgyalhat a kérelmezővel a méltányos megoldás érdekében.

(4) Az intézmények a polgároknak tájékoztatást és segítséget nyújtanak azzal kapcsolatosan, hogy a dokumentumokhoz való hozzáférés iránti kérelmeket hogyan és hol lehet benyújtani."

6 Az 1049/2001 rendelet első kérelmek feldolgozását szabályozó 7. cikke kimondja:

„(1) A dokumentumhoz való hozzáférés iránti kérelmet haladéktalanul el kell bírálni. A kérelmezőnek átvételi elismervényt kell küldeni. Az intézmény a kérelem iktatásától számított 15 munkanapon belül vagy megadja a hozzáférést a kért dokumentumhoz, és a 10. cikknek megfelelően ezen időtartamon belül biztosítja a hozzáférést, vagy írásbeli, indoklással ellátott válaszban teljesen vagy részlegesen elutasítja a kérelmet, továbbá tájékoztatja a kérelmezőt arról a jogáról, hogy e cikk (2) bekezdésének megfelelően megerősítő kérelmet nyújthat be.

(2) Teljes vagy részleges elutasítás esetén a kérelmező az intézmény válaszának átvételétől számított 15 munkanapon belül megerősítő kérelmet nyújthat be, amelyben az intézményt álláspontja felülvizsgálatára kéri.

(3) Kivételes esetekben, például amikor a kérelem jelentős terjedelmű vagy igen nagy számú dokumentumra vonatkozik, az (1) bekezdésben előírt határidő 15 munkanappal meghosszabbítható, feltéve hogy a kérelmezőt erről előzetesen értesítették, mely értesítés részletes indoklást tartalmaz.

(4) Amennyiben az intézmény nem válaszol az előírt határidőn belül, a kérelmező megerősítő kérelem benyújtására jogosult.”

7 Az 1049/2001 rendelet megerősítő kérelmek feldolgozásával kapcsolatos 8. cikke az alábbiak szerint rendelkezik:

„(1) A megerősítő kérelmet haladéktalanul el kell bírálni. Az intézmény az ilyen kérelem iktatásától számított 15 munkanapon belül vagy megadja a hozzáférést a kért dokumentumhoz, és a 10. cikknek megfelelően ezen időtartamon belül biztosítja a hozzáférést, vagy írásbeli, indoklással ellátott válaszban teljesen vagy részlegesen elutasítja a kérelmet. Teljes vagy részleges elutasítás esetében az intézmény tájékoztatja a kérelmezőt a rendelkezésre álló jogorvoslatokról, nevezetesen arról, hogy bírósági eljárást indíthat az intézménnyel szemben, illetve panasszal fordulhat az ombudsmanhoz az [EK 230. cikkben], illetve [az EK 195. cikkben] megállapított feltételek szerint.

(2) Kivételes esetekben, például amikor a kérelem jelentős terjedelmű vagy igen nagyszámú dokumentumra vonatkozik, az (1) bekezdésben előírt határidő 15 munkanappal meghosszabbítható, feltéve hogy a kérelmezőt erről előzetesen értesítették, mely értesítés részletes indoklást tartalmaz.

(3) Elutasító válasznak minősül, ha az intézmény nem válaszol az előírt határidőn belül, amely arra jogosítja a kérelmezőt, hogy bírósági eljárást indítson az intézménnyel szemben, illetve panasszal forduljon az ombudsmanhoz az EK-Szerződés vonatkozó rendelkezései alapján.”

C – *A munkavállalók jogainak a vállalkozások átruházása esetén történő védelmére vonatkozó szabályozás*

8 A munkavállalók jogainak a vállalkozások, üzletek vagy ezek részeinek átruházása esetén történő védelmére vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 2001. március 12-i 2001/23/EK tanácsi irányelv (HL L 82., 16. o.; magyar nyelvű különkiadás 5. fejezet, 4. kötet, 98. o.) egységes szerkezetbe foglalja az 1998. június 29-i 98/50/EK tanácsi irányelvvel (HL L 201., 88. o.) módosított, a munkavállalók jogainak a vállalkozások, üzletek és üzletrészek átruházása esetén történő védelmére vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 1977. február 14-i 77/187/EGK tanácsi irányelvet (HL L 61., 26. o.).

9 A 2001/23 irányelv hatályát annak 1. cikke határozza meg az alábbiak szerint:

„(1) a) Ezt az irányelvet kell alkalmazni valamely vállalkozás, üzlet vagy ezek egy részének más munkáltató részére szerződés alapján történő átruházása vagy összefonódása esetén.

b) Az a) albekezdésnek és ennek a cikknek a további rendelkezései tárgyában, ezen irányelv értelmében akkor jön létre átruházás, ha olyan gazdasági egység kerül átruházásra, amely megtartja identitását, azaz az erőforrások olyan szervezett csoportja marad, amelynek célja, hogy fő vagy kiegészítő gazdasági tevékenységet folytasson.

[…]”

10 A munkavállalók jogainak a vállalkozások, üzletek és ezek részeinek átruházása esetén történő védelméről és a 2001/23 irányelv átültetéséről szóló, 2003. december 19-i luxemburgi törvény (Mém. A 2003., 3678. o., a továbbiakban: 2003. december 19-i törvény) 1. cikke (1) bekezdésének a) és b) pontja az alábbiak szerint rendelkezik:

„a) Ezt a törvényt kell alkalmazni valamely vállalkozás, üzlet vagy ezek egy részének más munkáltató részére szerződés, egyesülés, jogutódlás, szétválás, tőkemódosítás vagy társasággá történő átalakulás alapján történő átruházása esetén.

b) E törvény értelmében akkor jön létre átruházás, ha olyan gazdasági egység kerül átruházásra, amely megtartja identitását, és az emberi és anyagi erőforrások olyan szervezett csoportját alkotja, amely lehetővé teszi, hogy fő vagy kiegészítő gazdasági tevékenységet folytasson.”

11 A hivatkozott törvény 3. cikke (1) bekezdésének első albekezdése szerint:

„Az átadót megillető, az átruházás napján fennálló munkaszerződésből vagy munkaviszonyból eredő jogok és kötelezettségek az ilyen átruházásból eredően átszállnak a kedvezményezettre.”

A jogvita előzményei

12 A luxembourgi székhelyű (Luxemburg) Brink's Security Luxembourg SA (a továbbiakban: Brink's vagy felperes) társaság a 70-es évek közepe óta volt megbízva az Európai Közösségek Bizottsága ingatlanainak őrzésével és a portaszolgálat biztosításával.

13 2000-ben a felperes szerződést kötött a Bizottsággal az utóbbi Luxembourgban található azon ingatlanjainak őrzésére és a portaszolgálat biztosítására, amelyek a Luxembourgi Infrastrukturális és Logisztikai Hivatal (OIL), az Európai Unió Kiadóhivatala, valamint az Európai Unió Szerveinek Fordítóközpontja kezelésében állnak. Ez a szerződés nem rendelkezett az öt éven túli meghosszabbításáról, és 2005. december 31-én hatályát vesztette.

14 Az Európai Unió Hivatalos Lapjának Kiegészítésében közzétett, 2005. március 19-i előzetes tájékoztató hirdetményben (HL 2005., S 56.) a Bizottság a fenti 13. pontban említett ingatlanok őrzésére és a portaszolgálat biztosítására irányuló közbeszerzési eljárás megindításának időpontjaként 2005. május 15-ét jelölte meg.

15 Az Európai Unió Hivatalos Lapjának Kiegészítésében közzétett, 2005. szeptember 1-jei hirdetményben (HL 2005., S 168.) a Bizottság megindította a jogvita tárgyát képező, 16/2005/OIL számú, őrzésre és portaszolgálat biztosítására irányuló közbeszerzési eljárást (a továbbiakban: közbeszerzési eljárás).

16 Az ajánlatok beérkezésének határidejeként 2005. október 13-át jelölték meg. Az ajánlatok felbontására 2005. október 18-án, elbírálásukra 2005. november 11-én került sor.

17 2005. november 30-án a Bizottság tájékoztatta a felperest, hogy nem az ő ajánlatát fogadta el, mivel nem az kapta a legmagasabb pontszámot az ajánlatok minőségi és pénzügyi értékelése során. A Bizottság ugyanebben a levélben (a továbbiakban: elutasításról szóló határozat) tájékoztatta a felperest, hogy ajánlata elutasításának indokairól további információkat kaphat.

18 2005. december 1-jén kelt levelében a felperes a Bizottságtól tájékoztatást kért az elutasítás indokairól, a kiválasztott ajánlat jellemzőiről és viszonylagos előnyeiről, valamint a nyertes ajánlattevő nevéről.

19 2005. december 5-én kelt levelében a Bizottság tájékoztatta a felperest, hogy a szerződést elnyerő ajánlattevő a Group 4 Falck – Société de surveillance et de sécurité SA, később G4S Security Services SA (a továbbiakban: Group 4 Falck vagy beavatkozó), továbbá közölte a felperes és a Group 4 Falck ajánlatait összehasonlító értékelés elemeit.

20 A felperes 2005. december 5-én három levélben kérte a Bizottságot, hogy vizsgálja felül a 2005. november 30-i határozatát a szerződés odaítéléséről (a továbbiakban: odaítélésről szóló határozat), és neki ítélje oda a szerződést, megjelölve azokat az indokokat, amelyek alapján – álláspontja szerint – nem a Group 4 Falck ajánlatát kellett volna kiválasztani.

21 A Bizottság 2005. december 7-én kelt levelében válaszolta meg a felperes 2005. december 5-i leveleit.

22 2005. december 8-i levelében a felperes tájékoztatást kért a Bizottságtól a bírálóbizottság tagjainak nevéről, keresztnevéről, besorolási fokozatáról, szolgálati idejéről és beosztásáról, továbbá kérte az indokolás kiegészítését is, mivel megítélése szerint a Bizottság által megjelölt indokok nem voltak elégségesek.

23 2005. december 14-i válaszlevelében a Bizottság az információk bizalmas kezelésére, a magánélet és a személyiség integritásának védelmére hivatkozva a felperes által kért, a bírálóbizottság tagjaival kapcsolatos adatok közlését megtagadta. Ugyanakkor az ajánlat elutasításának indokaira vonatkozóan a Bizottság további kiegészítő tájékoztatást adott a felperesnek.

24 2005. december 14-i levelében a Group 4 Falck közölte a felperessel azon szándékát, hogy alkalmazná személyzetének egy részét.

Az eljárás és a felek kérelmei

25 Az Elsőfokú Bíróság Hivatalához 2005. december 15-én benyújtott keresetlevelével a felperes előterjesztette a jelen keresetet.

26 Az Elsőfokú Bíróság Hivatalához ugyanaznap benyújtott külön beadványban a felperes az Elsőfokú Bíróság eljárási szabályzata 105. cikkének 2. §-a alapján ideiglenes intézkedés iránti kérelmet terjesztett elő.

27 Az Elsőfokú Bíróság elnöke 2005. december 16-i végzésében elrendelte a közbeszerzési eljárás tárgyát képező szerződés aláírásának felfüggesztését mindaddig, amíg az ideiglenes intézkedés iránti kérelem tárgyában végzés nem születik.

28 A fenti 27. pont szerinti végzés meghozatala következtében a Brink's és a Bizottság között fennálló korábbi szerződést 2006. január 31-ig meghosszabbították, azért, hogy

biztosított legyen a szóban forgó épületek őrzésének és a portaszolgálat ellátásának folytonossága.

29 Az Elsőfokú Bíróság Hivatalához 2005. december 22-én benyújtott beadványában a Group 4 Falck kérte, hogy a Bizottság kérelmének támogatása érdekében beavatkozhasson. A felek 2006. január 4-én benyújtották a Group 4 Falck beavatkozási kérelmére vonatkozó észrevételeiket.

30 Az Elsőfokú Bíróság Hivatalához 2006. január 4-én benyújtott beadványában a felperes kérte az ideiglenes intézkedés iránti kérelmének bizalmas kezelését a Group 4 Falckkal szemben, amely kérelemnek helyt adtak. 2006. január 5-én a felperes benyújtotta az Elsőfokú Bíróság Hivatalához ideiglenes intézkedés iránti kérelmének nem bizalmas változatát.

31 A 2006. január 9-i végzés megengedte a Group 4 Falck beavatkozását a jelen ügybe.

32 2006. január 11-én a Bizottság benyújtotta az ideiglenes intézkedés iránti kérelemre tett észrevételeit, és az Elsőfokú Bíróságnak az eljárási szabályzat 64. cikke 3. §-án alapuló felhívására benyújtotta azoknak a dokumentumoknak a nem bizalmas változatát, amelyeket s Group 4 Falck a szóban forgó szerződéshez kapcsolódó ajánlattételhez szükséges dokumentáció 28. pontjának megfelelően a Bizottsággal közölt.

33 Az Elsőfokú Bíróság elnöke 2006. február 7-i végzésében elutasította a felperes ideiglenes intézkedés iránti kérelmét, mivel a felperes nem támasztotta alá, hogy a kérelmezett ideiglenes intézkedések hiányában súlyos és helyrehozhatatlan kár kockázata fenyegetné (a T-437/05 R. sz. ügy [EBHT 2006., II-21. o.]).

34 2006. május 12-én a felperes a kereset egyes mellékleteinek bizalmas kezelését kérte. A Group 4 Falck a kérelemmel kapcsolatban nem terjesztett elő észrevételt.

35 Az előadó bíró jelentése alapján az Elsőfokú Bíróság (hatodik tanács) a szóbeli szakasz megnyitásáról határozott, és az eljárási szabályzat 64. cikke szerinti pervezető intézkedések keretében írásbeli kérdéseket intézett a felekhez, amelyekre azok a megadott határidőn belül választ adtak.

36 A felek előadásait és az Elsőfokú Bíróság által feltett kérdésekre adott válaszait a 2008. november 20-án tartott tárgyaláson hallgatták meg.

37 A tárgyaláson a Group 4 Falck kérte az Elsőfokú Bíróságtól, hogy bemutathassa a Société nationale de certification et d'homologation-nal (nemzeti tanúsító és hitelesítő társaság, a továbbiakban: SNCH) folytatott levelezését. A felperes és a Bizottság a dokumentumok bemutatása iránti kérelemre észrevételeket tett.

38 Jelen keresetben a felperes azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:

– semmisítse meg az elutasításról szóló határozatot;

– semmisítse meg az odaítélésről szóló határozatot;

– semmisítse meg a Bizottság állítólagos hallgatólagos határozatát, amelyben megtagadta az elutasításról és az odaítélésről szóló határozatok visszavonását;

– semmisítse meg a Bizottság 2005. december 7-i, illetve 2005. december 14-i válaszleveleit;

– kötelezze a Bizottságot az állítása szerint őt ért vagyoni és nem vagyoni károk megtérítésére;

– kötelezze Bizottságot a költségek viselésére.

39 A felperes kérte továbbá azt is, hogy az Elsőfokú Bíróság pervezető intézkedés keretében kötelezze a Bizottságot a következők közlésére:

– az ajánlatokat elbíráló bizottság összetétele (név, besorolás, szolgálati idő és beosztás);

– a közbeszerzés kiírásának időpontjában beálló késedelem okai az Európai Unió Hivatalos Lapjában megjelent előzetes tájékoztató hirdetményben bejelentett időponthoz képest;

– azok az információk, amelyek elehetővé teszik annak ellenőrzését, hogy a Group 4 Falck az ajánlattételhez szükséges dokumentáció 22. és 28. pontjában foglalt feltételek szerint teljesíti a Bizottsággal kötött szerződést.

40 A Bizottság a beavatkozó támogatásával azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:

– minősítse a megsemmisítés iránti keresetet megalapozatlannak;

– minősítse a kártérítési keresetet elfogadhatatlannak;

– másodlagosan minősítse a kártérítési keresetet megalapozatlannak;

– a felperest kötelezze a költségek viselésére.

A jogkérdésről

A – *A pervezető intézkedésekről*

41 Ami a közbeszerzési eljárás ütemezésével kapcsolatos kérelmet illeti, a Bizottság viszonválaszában megjelölte azokat az indokokat, amelyek a közbeszerzési hirdetmény

közzétételének az előzetes tájékoztató hirdetményben bejelentett időponthoz képest történt késedelméhez vezettek. Ennélfogva az ezzel kapcsolatos kérelem okafogyottá vált, és így nem kell róla határozni.

42 Ami az ajánlattételhez szükséges dokumentáció 28. pontjában rögzített, a szerződés teljesítésének feltételét képező kritérium Group 4 Falck általi betartásának ellenőrzésével kapcsolatos kérelmet illeti, az állandó ítélkezési gyakorlatból következően az EK 230. cikkre alapított megsemmisítés iránti kereset esetében a megtámadott határozat jogszerűségének értékelésére a határozat meghozatalának időpontjában fennálló tények és jogszabályok figyelembevételével kerül sor (a Bíróság 15/76. és 16/76. sz., Franciaország kontra Bizottság egyesített ügyekben 1979. február 7-én hozott ítéletének [EBHT 1979., 321. o.] 7. pontja; az Elsőfokú Bíróság T-115/94. sz., Opel Austria kontra Tanács ügyben 1997. január 22-én hozott ítéletének [EBHT 1997., II-39. o.] 87. és 88. pontja).

43 Így, a megtámadott határozat meghozatalát követően keletkezett tényekről lévén szó, a Group 4 Falck és a Bizottság közötti szerződés teljesítésével kapcsolatos megfontolásokra nem lehet hivatkozni a jelzett határozatok érvényességét kétségbe vonó jogalap alátámasztására.

44 A fentiekből következően a közbeszerzési eljárás ütemezésével és a szerződés Group 4 Falck általi teljesítésével kapcsolatos pervezető intézkedések meghozatala iránti kérelmeket el kell utasítani.

45 A bírálóbizottság összetételének közlésével kapcsolatos kérelemről a határozathozatalra a jelen megsemmisítés iránti kereset hetedik, az átláthatóság elve és az intézmények dokumentumaihoz való hozzáféréshez való jog megsértésére alapított jogalapjának vizsgálata keretében kerül sor.

B – *A közbeszerzési hirdetmény közzétételének az előzetes tájékoztató hirdetményben bejelentett dátumhoz képest történt késedelmével kapcsolatos kifogás elfogadhatóságáról*

1. *A felek érvei*

46 Válaszában a felperes új érvet hozott fel, amelyet a közbeszerzési hirdetmény közzétételének az előzetes tájékoztató hirdetményben bejelentett időponthoz képest történt késedelmére alapított. Eszerint az ütemezésben történt ezen változás kényes helyzetbe hozta, tekintettel a luxemburgi szociális szabályozásban az elbocsátás esetére előírt értesítési határidőkre. Az eredeti ütemezés betartása lehetővé tette volna számára, hogy a szerződés esetleges elveszítése esetére előre tervezze az elbocsátásokat és a sorozatos áthelyezéseket.

47 Ezen túlmenően az előzetes tájékoztató hirdetmény szerinti ütemterv tiszteletben tartása esetén a Group 4 Falck nem tudott volna részt venni a közbeszerzési eljárásban, mert ezzel megsértette volna a Group 4 Falck A/S és a Securicor plc összefonódását engedélyező, 2004. május 28-i bizottsági határozatban (ügyszám: COMP/M.3396 – GROUP 4 FALCK/SECURICOR) (a továbbiakban: a Bizottság 2004. május 28-i határozata) rögzített azon kötelezettséget, hogy az átruházástól számított hat hónapig nem folytathat aktív ügyfélszerző tevékenységet az átruházott társaságok ügyfeleivel kapcsolatban.

48 A Bizottság vitatja ezen érv elfogadhatóságát, amelyet az eljárási szabályzat 48. cikkének 2. §-a alapján új jogalapnak tart.

2. *Az Elsőfokú Bíróság álláspontja*

49 Az eljárási szabályzat 48. cikke 2. §-ának első albekezdése alapján az eljárás további részében semmilyen új jogalapot nem lehet felhozni, kivéve ha az olyan jogi vagy ténybeli helyzetből származik, amely az eljárás során merült fel.

50 Mindazonáltal elfogadhatónak kell tekinteni azt a jogalapot, amely a keresetlevélben – közvetlenül vagy hallgatólagosan – korábban már bemutatott jogalapot egészíti ki, és amely azzal szoros kapcsolatban áll (a Bíróság C-104/97. P. sz., Atlanta kontra Bizottság és Tanács ügyben 1999. október 14-én hozott ítéletének [EBHT 1999., I-6983. o.] 29. pontja, az Elsőfokú Bíróság T-340/04. sz., France Télécom kontra Bizottság ügyben 2007. március 8-án hozott ítéletének [EBHT 2007., II-573. o.] 164. pontja). Egyébként nem lehet új jogalapnak tekinteni azokat az érveket, amelyek lényege szoros kapcsolatban áll a keresetlevélben bemutatott valamely jogalappal, és így ezek bemutatása megengedhető a válaszban vagy tárgyalás alkalmával (lásd ebben az értelemben a Bíróság 2/57. sz., Compagnie des hauts fourneaux de Chasse kontra Főhatóság ügyben 1958. június 12-én hozott ítéletének [EBHT 1958., 129. o.,] 146. pontját).

51 A jelen ügyben a felperes azon érve, amely a közbeszerzési hirdetmény közzétételének az előzetes tájékoztató hirdetményben bejelentett időponthoz képest történt késedelmén nyugszik, nem alapul olyan jogi vagy ténybeli helyzeten, amely az eljárás során vált ismertté.

52 Ebből következően elfogadhatatlan az a kifogás, amely azon – az elbocsátások esetére alkalmazandó luxemburgi szociális szabályozásra tekintettel előállt – kényes helyzeten alapul, amelyben a felperes a késedelem folytán találta magát, mivel az nem tekinthető a keresetlevélben korábban már bemutatott jogalap kiegészítésének, illetve nem mutat szoros kapcsolatot ilyen jogalappal.

53 Ezzel szemben az a kifogás, amely szerint az előzetes tájékoztató hirdetmény szerinti ütemterv betartása megakadályozta volna, hogy a Group 4 Falck részt vegyen a közbeszerzési eljárásban, szoros kapcsolatban áll a kereset negyedik, a Bizottság 2004. május 28-i határozatának megsértésén alapuló jogalapjával. A közbeszerzési hirdetmény közzétételének az előzetes tájékoztató hirdetményben bejelentett

időponthoz képest történt késedelmén alapuló érvelés tehát részben elfogadható, amennyiben a felperes által előterjesztett negyedik jogalapot támasztja alá, és ennek következtében a vizsgálatára is ezzel együtt kerül majd sor.

C – *A megsemmisítés iránti keresetről*

1. *Az elfogadhatóságról*

54 Az eljárásgátló okok fennállása miatti elfogadhatatlanság körében (lásd a Bíróság 108/86. sz., D. M. kontra Tanács és Gazdasági és Szociális Bizottság ügyben 1987. október 7-én hozott végzésének [EBHT 1987., 3933. o.] 10. pontját és az Elsőfokú Bíróság T-309/04. sz., TV 2/Danmark kontra Bizottság ügyben 2008. október 22-én hozott ítéletének [EBHT 2008., II-2935. o.] 62. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot) az Elsőfokú Bíróság hatáskörébe tartozik, hogy hivatalból vizsgálja, teljesülnek-e egy kereset elfogadhatóságának feltételei.

a) A Bizottság hallgatólagos elutasító határozatának létezéséről

55 Az ítélkezési gyakorlatból következően főszabály szerint olyan kifejezett rendelkezések hiányában, amelyek határidőt állapítanak meg, amelynek lejárta után a hallgatólagos határozatot meghozottnak kell tekinteni a hatáskörrel rendelkező intézmény részéről, és amelyek meghatározzák e határozat tartalmát, önmagában egy intézmény hallgatása nem azonosítható a hallgatólagos elutasítással, anélkül hogy ez ne sértené a Szerződés által létrehozott jogorvoslati rendszert (a Bíróság C-123/03. P. sz., Bizottság kontra Greencore ügyben 2004. december 9-én hozott ítéletének [EBHT 2004., I-11647. o.] 45. pontja; az Elsőfokú Bíróság T-189/95., T-39/96. és T-123/96. sz., SGA kontra Bizottság egyesített ügyekben 1999. december 13-án hozott ítéletének [EBHT 1999., II-3587. o.] 27. pontja, valamint a T-190/95. és T-45/96. sz., Sodima kontra Bizottság egyesített ügyekben 1999. december 13-án hozott ítéletének [EBHT 1999., II-3617. o.] 32. pontja).

56 Meghatározott körülmények között ezt az elvet nem lehet alkalmazni, és ennélfogva az intézmény hallgatása vagy tétlensége kivételesen a hallgatólagos elutasító határozattal egyenértékűnek tekinthető (a fenti 55. pontban hivatkozott Bizottság kontra Greencore ügyben hozott ítélet 45. pontja).

57 Jelen ügyben a felperes a Bizottságnak az odaítélésről és az elutasításról szóló határozatok visszavonását elutasító hallgatólagos határozatának megsemmisítését kéri. Mindazonáltal sem a költségvetési rendelet, sem a végrehajtási rendelet nem állapít meg olyan határidőt, amelynek lejárta után a hallgatólagos határozatot meghozottnak kell tekinteni az odaítélésről és az elutasításról szóló határozat felülvizsgálatára felszólított ajánlatkérő részéről.

58 Ezen túlmenően a felperes nem hoz fel egyetlen olyan sajátos körülményt sem, amely alapján a Bizottság hallgatását kivételesen hallgatólagos elutasító határozattal egyenértékűnek lehetne tekinteni.

59 A fentiekből következően a felperes kérelmei elfogadhatatlanok abban a részükben, amelyben a Bizottság állítólagos hallgatólagos elutasító határozatának megsemmisítését kérik.

b) A kötelező joghatást kiváltó jogi aktusok létezéséről

60 Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint megsemmisítés iránti keresettel megtámadható intézkedésnek vagy határozatnak az EK 230. cikk értelmében csak a felperesre kötelező joghatással járó, érdekeinek – jogi helyzete lényeges megváltoztatásával történő – befolyásolására alkalmas intézkedések minősülnek (a Bíróság 60/81. sz., IBM kontra Bizottság ügyben 1981. november 11-én hozott ítéletének [EBHT 1981., 2639. o.] 9. pontja és a 346/87. sz., Bossi kontra Bizottság ügyben 1989. február 14-én hozott ítélet [EBHT 1989., 303., 332. o.]).

61 Ez a helyzet az odaítélésről szóló határozat esetében.

62 A Bizottságnak a felpereshez címzett 2005. november 30-i, 2005. december 7-i és 2005. december 14-i levelét illetően leszögezhető, hogy azok az EK 230. cikk szerinti határozatot tartalmaznak.

63 Az ítélkezési gyakorlat alapján ahhoz, hogy valamely közösségi intézmény által a címzett kérelmére adott válasz az EK 230. cikk szerinti olyan határozatnak minősüljön, amely megnyitja az utat a címzett előtt a megsemmisítés iránti keresethez, nem elegendő a levél elküldése (a Bíróság C-25/92. sz., Miethke kontra Parlament ügyben 1993. január 27-én hozott végzésének [EBHT 1993., I-473. o.] 10. pontja; az Elsőfokú Bíróság T-277/94. sz., AITEC kontra Bizottság ügyben 1996. május 22-én hozott ítéletének [EBHT 1996., II-351. o.] 50. pontja, valamint a T-22/98. sz., Scottish Soft Fruit Growers kontra Bizottság ügyben 1998. december 11-én hozott végzésének [EBHT 1998., II-4219. o.] 34. pontja). Az adott levélnek ténylegesen tartalmaznia kell a fenti 60. pontban említett meghatározásnak megfelelő intézkedéseket.

64 Jelen ügyben a Bizottság 2005. november 3-i levele, amelyben pontos és félre nem érthető módon értesíti a felperest ajánlatának elutasításáról, lényegesen módosítja a felperes jogi helyzetét, és így megtámadható határozatnak minősül.

65 Ezzel szemben a Bizottság 2005. december 7-én kelt levelében azt jelzi a felperesnek, hogy megkereste jogi szolgálatát a felperes előző levelében foglalt, az ajánlattevőkkel szembeni egyenlő bánásmód elvének állítólagos megsértését érintő kérdéssel kapcsolatban. Egyebekben elutasítja a felperes által a 2005. december 5-i levelében kifejtett, a 2001/23 irányelvet átültető 2003. december 19-i törvény megsértésével kapcsolatos, az odaítélésről és az elutasításról szóló határozatok felülvizsgálata iránti kérelme alátámasztására szolgáló egyes érveket, valamint elutasítja a felperes azon állítását is, amely szerint a Bizottság utasítást adott volna a Brink's egyik alkalmazottjának arra, hogy gyűjtse össze a Brink's személyzetének önéletrajzait és motivációs leveleit abból a célból, hogy ezeket a Group 4 Falck részére továbbítsa.

66 Ez a levél kizárólag tájékoztató jellegű. Valójában nem tesz mást, mint tájékoztatja a felperest arról, hogy a Bizottság megkereste a jogi szolgálatát, és hogy álláspontja szerint nem sérült a 2003. december 19-i törvény, továbbá cáfolja, hogy a Brink's alkalmazottainak bármiféle utasítást adott volna. Ebből adódóan a levél nem vált ki olyan kötelező joghatást, amely érinti a felperes érdekét, és annak jogi helyzetét semmiben nem módosítja lényegesen.

67 A Bizottság 2005. december 14-i levele tekintetében meg kell jegyezni, hogy annak két, egymástól elkülönülő vonatkozása van. Ebben a levelében a Bizottság egyrészt tájékoztatja a felperest arról, hogy megtagadja a bírálóbizottság pontos összetételének közlését, másrészt pedig részletezi az elutasításról szóló határozat indokolását.

68 A bírálóbizottság összetételének közlését megtagadó rész tekintetében emlékeztetni kell arra, hogy az 1049/2001 rendeletet az intézmények dokumentumaihoz való hozzáférés iránti valamennyi írásbeli kérelemre alkalmazni kell, másrészt pedig a rendelet 3. cikkének a) pontja akként határozza meg a dokumentum fogalmát mint „az adathordozótól (papír, elektronikus forma vagy hang-, kép- vagy audiovizuális felvétel) függetlenül, az intézmény feladatkörébe tartozó politikára, tevékenységre és döntéshozatalra vonatkozó üggyel kapcsolatos adattartalom". A felperes által a 2005. december 8-i levelében előterjesztett, a bírálóbizottság összetételére vonatkozó kiegészítő információkat igénylő kérelem tehát az 1049/2001 rendelet 3. cikkének a) pontja alapján dokumentumhoz való hozzáférés iránti kérelemnek minősül.

69 A Bizottság dokumentumaihoz való hozzáféréssel kapcsolatos eljárást az 1049/2001 rendelet 6–8. cikke, valamint az eljárási szabályzatának módosításáról szóló, 2001. december 5-i 2001/937/EK, ESZAK, Euratom bizottsági határozat (HL L 345., 94. o.) mellékletének 2–4. cikke szabályozza, és annak két szakasza van. Elsőként a kérelmezőnek a dokumentumokhoz való hozzáférés iránti első kérelmet kell benyújtania a Bizottsághoz. A Bizottságnak főszabályként 15 napon belül kell megválaszolnia az első kérelmet, amely határidőt a kérelem iktatásától kell számítani. Ezt követően teljes vagy részleges elutasítás esetén a kérelmező a Bizottság első válaszának átvételétől számított 15 munkanapon belül megerősítő kérelmet nyújthat be a Bizottság főtitkárához, akinek erre a kérelemre főszabályként 15 munkanapon belül kell választ adnia, amely határidőt a kérelem iktatásától kell számítani. Teljes vagy részleges elutasítás esetében a kérelmező bírósági eljárást indíthat a Bizottsággal

szemben, illetve panasszal fordulhat az Európai Ombudsmanhoz az EK 230. cikkben, illetve az EK 195. cikkben megállapított feltételek szerint.

70 Az ítélkezési gyakorlat alapján a 2001/937 határozat melléklete 3. és 4. cikkének és az 1049/2001 rendelet 8. cikkének együttes alkalmazásából egyértelműen következik, hogy az első kérelemre adott válasz mindössze első állásfoglalást jelent, amely a kérelmező számára biztosítja annak lehetőségét, hogy a Bizottság főtitkárától a kérdéses állásfoglalás felülvizsgálatát kérje (lásd ebben az értelemben az Elsőfokú Bíróság T-391/03. és T-70/04. sz., Franchet és Byk kontra Bizottság egyesített ügyekben 2006. július 6-án hozott ítéletének [EBHT 2006., II-2023. o.] 47. pontját, valamint a T-141/05. sz., Internationaler Hilfsfonds kontra Bizottság ügyben 2008. június 5-én hozott ítéletének [az EBHT-ban nem tették közzé] 56. és 109. pontját).

71 Következésképpen csak a Bizottság főtitkára által elfogadott intézkedés minősül az azt megelőző állásfoglalást teljes egészében felváltó, a kérelmező érdekeinek befolyásolására alkalmas joghatással járó, és ezért az EK 230. cikk értelmében megsemmisítés iránti keresettel megtámadható határozatnak (lásd ebben az értelemben a fenti 70. pontban hivatkozott Franchet és Byk kontra Bizottság ügyben hozott ítélet 48. pontját és a fenti 70. pontban hivatkozott Internationaler Hilfsfonds kontra Bizottság ügyben hozott ítélet 57. és 109. pontját).

72 Jelen ügyben a kérelmezőnek címzett, 2005. december 14-i levélben foglalt válasz az 1049/2001 rendelet 7. cikkének (1) bekezdése szerinti első kérelemre adott válasznak minősül, amelyben a Bizottság kifejtette a kérelem elutasítására vonatkozó szándékát. Az első kérelemre adott e válasz folytán lehetővé vált a felperes számára, hogy a megadott határidők betartásával felkérje a Bizottság főtitkárát az első állásfoglalás felülvizsgálatára és végleges határozat meghozatalára.

73 Márpedig a felperes az első kérelemre adott választ követően nem intézett a Bizottsághoz megerősítő kérelmet. Minthogy kizárólag a főtitkár határozata ellen van helye jogorvoslatnak, ezért főszabályként a 2005. december 14-i levéllel szembeni ilyen jogorvoslati kérelem elfogadhatatlan.

74 A Bizottság 2005. december 14-i levele ugyanakkor alaki hibában szenved. A Bizottság ugyanis elmulasztotta az 1049/2001 rendelet 7. cikkének (1) bekezdésében foglalt azon kötelezettségét, hogy tájékoztassa a kérelmezőt a megerősítő kérelem benyújtásához való jogáról.

75 E szabálytalanság következtében – kivételes jogcímen – elfogadható az első kérelem ellen benyújtott megsemmisítés iránti kereset. Ha ez nem így lenne, a Bizottság a neki felróható alaki hiba révén kivonhatná magát a közösségi bíróság felülvizsgálata alól. Márpedig az ítélkezési gyakorlatból következik, hogy mivel az Európai Közösség olyan jogközösség, amelyben az intézmények aktusai ellenőrzés alá esnek a tekintetben, hogy azok a Szerződéssel összeegyeztethetők-e, a közösségi bíróság előtt indított keresetekre irányadó eljárási szabályokat lehetőleg oly módon kell értelmezni, hogy azok alkalmazása elősegítse a jogalanyok közösségi jogból eredő jogai hatékony bírói védelmének biztosítására irányuló célkitűzés megvalósítását (lásd ebben az értelemben a Bíróság C-521/06. P. sz., Athinaïki Techniki kontra Bizottság ügyben 2008. július 17-én hozott ítéletének [EBHT 2008., I-5829. o.] 45. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot). A bírósági felülvizsgálat követelménye a közösségi jognak a tagállamok közös alkotmányos hagyományaiból eredő egyik alapelvét képezi, és azt az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló, 1950. november 4-én Rómában aláírt európai egyezmény (EJEE) 6. és 13. cikke is biztosítja (a Bíróság 222/84. sz. Johnston-ügyben 1986. május 15-én hozott ítéletének [EBHT 1986., 1651. o.] 18. pontja; a C-424/99. sz., Bizottság kontra Ausztria ügyben 2001. november 27-én hozott ítéletének [EBHT 2001., I-9285. o.] 45. pontja és a C-50/00. P. sz., Unión de Pequeños Agricultores kontra Tanács ügyben 2002. július 25-én hozott ítéletének [EBHT 2002., I-6677. o.] 39. pontja). A hatékony jogorvoslathoz való jogot ezenfelül az Európai Unió 2000. december 7-én Nizzában kihirdetett alapjogi chartájának (HL C 364., 1. o.) 47. cikke is elismeri.

76 A 2005. december 14-i levél fennmaradó részében kizárólag az elutasításról szóló határozat indokolását pontosítja, az ajánlatok minőségi szempontú értékelésére vonatkozó további kiegészítő információk megadásával. E vonatkozásban nincs semmilyen határozati minősége, és így nem minősül az EK 230. cikk alapján megtámadható határozatnak.

77 A fentiekből következően a Bizottság 2005. december 7-i és 14-i leveleivel szemben előterjesztett kérelmek elfogadhatatlanok, kivéve a bírálóbizottság összetételére vonatkozó tájékoztatás megtagadása tekintetében.

78 Mindezek alapján tehát a jelen kereset tárgyát le kell szűkíteni az odaítélésről és az elutasításról határozat, valamint a Bizottság 2005. december 14-i levelében foglalt, a bírálóbizottság összetételére vonatkozó tájékoztatást megtagadó határozat megsemmisítése iránti keresetre, és elfogadhatatlannak kell nyilvánítani a Bizottság által állítólagosan hallgatólagosan meghozott, az odaítélésről és az elutasításról szóló határozat visszavonását elutasító határozatával, valamint a Bizottság 2005. december 7-i és 14-i két levelével szemben előterjesztett kérelmeket, kivéve a bírálóbizottság összetételére vonatkozó tájékoztatás megtagadása tekintetében.

2. *Az ügy érdeméről*

79 A felperes hét jogalapot hoz fel a megsemmisítés iránti keresete alátámasztására, nevezetesen az egyenlő bánásmód elvének megsértését azáltal, hogy a Bizottság nem írta elő az ajánlattételhez szükséges dokumentációban a felperes által az őrzésre kötött szerződés teljesítésére felvett alkalmazottak munkaszerződéseinek megújítását, a 2003. december 19-i törvény és az ezzel átültetett 2001/23 irányelv megsértését, az egyenlő bánásmód elvének megsértését azáltal, hogy a beavatkozó bennfentes információkkal rendelkezett, a Bizottság 2004. május 28-i határozatának és a versenyszabályoknak a megsértését, az indokolási kötelezettség, az átláthatóság elve és az intézmények dokumentumaihoz való hozzáférés jogának a megsértését, a közbeszerzési eljárásra vonatkozó szabályok, illetve az ajánlattételhez szükséges dokumentáció megsértését az elsősegély-nyújtási és/vagy tűzvédelmi alapképzéssel kapcsolatos szempont értékelése kapcsán, nyilvánvaló értékelési hiba fennállását, valamint az átláthatóság elvének és az intézmények dokumentumaihoz való hozzáférés jogának a megsértését.

80 Előzetesen ki kell emelni, hogy a hetedik jogalap kivételével a felperes által felhívott – a felperes elfogadható kérelmeihez kapcsolódó – valamennyi jogalap az odaítélésről

és az elutasításról szóló határozat megsemmisítésére irányul. A hetedik jogalap a Bizottság 2005. december 14-i levelének megsemmisítésére irányuló kérelmet hivatott alátámasztani.

81 Az odaítélésről és az elutasításról szóló határozat megsemmisítését célzó első hat jogalap kapcsán az Elsőfokú Bíróság célszerűnek tartja megvizsgálni mindenekelőtt az odaítélésről szóló határozat jogszerűségét.

82 Az első jogalap azt feltételezi, hogy a 2003. december 19-i törvény alkalmazása hiányában a Bizottságnak az egyenlő bánásmód elvének megfelelően köteleznie kellett volna a szerződést elnyerő új ajánlattevőt a felperes valamennyi alkalmazottja munkaszerződésének megújítására. Ez a jogalap tehát a második jogalaphoz képest szubszidiárius jellegű, ezért elsőként a második jogalapot kell vizsgálni.

a) A 2001/23 irányelvet átültető 2003. december 19-i törvény rendelkezéseinek megsértésére alapított második jogalapról

83 Ez a jogalap két részre bontható, amelyek alapja egyrészt a Group 4 Falck ajánlatának szabálytalansága, másrészt a Bizottság ajánlattételhez szükséges dokumentációjának jogszerűtlensége.

A Group 4 Falck ajánlatának szabálytalanságára alapított első részről

– A felek érvei

84 A felperes álláspontja szerint, amennyiben a 2003. december 19-i törvényt és az ezzel átültetett 2001/23 irányelvet a jelen ügyben alkalmazni kell, úgy abból az következik, hogy a Group 4 Falck ajánlata szabálytalan, mivel nem következik belőle kötelezettség arra nézve, hogy megújítsa a Brink's azon alkalmazottainak munkaszerződését, akiket az a Bizottsággal épületek őrzésére kötött szerződés teljesítésére vett fel.

85 A felperes előadja, hogy a Group 4 Falck a neki címzett 2005. december 14-i levelében megerősítette, hogy nem kívánja betartani a 2003. december 19-i törvényt, mivel e levelében a Group 4 Falck kifejti, hogy csak megközelítőleg 40 személy alkalmazására lesz lehetősége, elsősorban a Brink's alkalmazottai közül. A felperes hangsúlyozza, hogy 2006. március 31-én a Group 4 Falck a Brink's alkalmazásában álló, a közbeszerzési szerződés teljesítésében érintett 173 személyből 56-ot foglalkoztatott tovább.

86 Ebből következően a felperes úgy véli, hogy a Group 4 Falck megsértette a luxemburgi szabályozást, és az ezzel átültetett 2001/23 irányelvet azáltal, hogy alkalmazottainak csak egy részét foglalkoztatta tovább, jogaik fenntartása nélkül. Így tehát a felperes által tudomására hozott részletek ismeretében és ezek ellenére a Bizottság jogszerűtlenül utasította el az odaítélésről szóló határozat visszavonását.

87 A Bizottság vitatja a felperes által hivatkozott törvény alkalmazhatóságát, mivel álláspontja szerint a jelen ügyben nem került sor vállalkozás átruházására. Másodlagosan kifejti, hogy még ha sor került is vállalkozás átruházására, erről a Bizottság a közbeszerzési eljárás előkészítésének pillanatában nem tudhatott.

88 A Group 4 Falck csatlakozik a Bizottság véleményéhez a 2003. december 19-i törvény alkalmazhatatlansága kapcsán. Kifejti azt is, hogy tekintettel arra, hogy az alkalmazottak jelentős részének továbbfoglalkoztatása a vállalkozásátruházás meghatározó feltétele, amit azonban az ajánlattételhez szükséges dokumentáció nem írt elő, a 2001/23 irányelv elvileg nem alkalmazható.

– Az Elsőfokú Bíróság álláspontja

89 A luxemburgi jogba a felperes által hivatkozott 2003. december 19-i törvény 1. cikkével átültetett 2001/23 irányelv 1. cikke (1) bekezdésének a) albekezdése értelmében „ezt az irányelvet kell alkalmazni valamely vállalkozás, üzlet vagy ezek egy részének más munkáltató részére szerződés alapján történő átruházása vagy összefonódása esetén”.

90 Ugyanezen cikk (1) bekezdésének b) albekezdése szerint „ezen irányelv értelmében akkor jön létre átruházás, ha olyan gazdasági egység kerül átruházásra, amely megtartja identitását, azaz az erőforrások olyan szervezett csoportja marad, amelynek célja, hogy fő vagy kiegészítő gazdasági tevékenységet folytasson”.

91 A Bíróság ítélkezési gyakorlata alapján annak eldöntéséhez, hogy a 2001/23 irányelv értelmében vett átruházásról van-e szó, vagy sem, meg kell vizsgálni, hogy a kérdéses egység megőrzi-e azonosságát, ami különösen abból következik, ha ugyanazokkal vagy hasonló gazdasági tevékenységi körrel történő működtetését a kedvezményezett ténylegesen folytatja vagy újrakezdi (lásd analógia útján a Bíróság 24/85. sz. Spijkers-ügyben 1986. március 18-án hozott ítéletének [EBHT 1986., 1119. o.] 11. és 12. pontját és a C-13/95. sz., Süzen-ügyben 1997. március 11-én hozott ítéletének [EBHT 1997., I-1259. o.] 10. pontját).

92 Nem lehet gazdasági egység átruházására következtetni pusztán abból a körülményből, hogy a szerződést elnyerő régi és új fél tevékenysége hasonló. Egy egységet nem lehet pusztán azzal a tevékenységgel azonosítani, amellyel megbízták. Identitása más hasonló elemekből is összetevődik, mint amilyen az egységet alkotó személyek, az egység besorolása, a munka szervezése, gazdálkodási módszerei vagy adott esetben

a működtetéséhez rendelkezésére álló eszközök (a C-173/96. és C-247/96. sz., Hidalgo és társai egyesített ügyekben 1998. december 10-én hozott ítélet [EBHT 1998., I-8237. o.] 30. pontja).

93 Így az épületőrzési szektorhoz hasonló olyan szektorban, amelyben a tevékenység alapvetően az emberi munkaerőre épül, gazdasági egységnek tekinthető az olyan munkavállalók csoportja, akik tartós jelleggel valamely közös feladatot látnak el, és az ilyen egység akkor képes megőrizni identitását az átruházás után, ha a szerződést elnyerő új fél nem csupán az adott tevékenységet folytatja, hanem a létszám és a feladatkör tekintetében átveszi az elődje által előzetesen erre a feladatra alkalmazott személyzet lényeges részét is (a fenti 92. pontban hivatkozott Hidalgo és társai ügyben hozott ítélet 32. pontja).

94 A fentiekből következik, hogy a jelen ügyben a közbeszerzési szerződésben részes régi és új fél közötti vállalkozásátruházás létrejötte attól függ, hogy a szerződést elnyerő új fél átveszi-e a létszám és a feladatkör tekintetében a felperes által a szerződés teljesítésére felvett létszám lényeges részét. Következésképpen a Bizottság sem a közbeszerzési eljárás közzétételekor, sem az odaítélésről szóló határozat meghozatalának időpontjában nem tudhatta, hogy ténylegesen teljesült-e a vállalkozás átruházásának valamennyi feltétele, amelyek maguk után vonnák a 2001/23 irányelvet átültető 2003. december 19-i törvény alkalmazását.

95 Egyébként a felperes által hivatkozott 2005. december 14-i levél, amelyben a Group 4 Falck jelezte, hogy további 40 embert kíván felvenni elsősorban azon személyek közül, akiket a Brink's a közbeszerzési szerződés teljesítésére alkalmazott, csak szándékot fejez ki. Ez utóbbi nem azonosítható a Brink's által a jogvita tárgyát képező közbeszerzési szerződésre alkalmazott (173 fős) személyzet lényeges részének – létszám és a feladatkör tekintetében való – átvételével, vagyis az ítélkezési gyakorlatban a vállalkozás átruházásának megállapításához megkövetelt feltétellel (lásd a fenti 92. pontban hivatkozott Hidalgo és társai ügyben hozott ítélet 32. pontját).

96 A Group 4 Falck továbbá ezt a szándékát ajánlatának benyújtását és az odaítélésről szóló határozat meghozatalát követően fejezte ki. Márpedig az EK 230. cikkre alapított megsemmisítés iránti kereset keretében az érintett közösségi aktus jogszerűségét a meghozatala időpontjában fennálló tények és jog alapján kell megítélni (a fenti 42. pontban hivatkozott Franciaország kontra Bizottság ügyben hozott ítélet 7. pontja; az Elsőfokú Bíróság T-371/94. és T-394/94. sz., British Airways és társai kontra Bizottság egyesített ügyekben 1998. június 25-én hozott ítéletének [EBHT 1998., II-2405. o.] 81. pontja és a T-109/01. sz., Fleuren Compost kontra Bizottság ügyben 2004. január 14-én hozott ítéletének [EBHT 2004., II-127. o.] 50. pontja), valamint azon információk alapján, amelyekkel az aktust kibocsátó intézmény a kibocsátás időpontjában rendelkezhetett (lásd ebben az értelemben a Bíróság C-74/00. P. és C-75/00. P. sz., Falck és Acciaierie di Bolzano kontra Bizottság egyesített ügyekben 2002. szeptember 24-én hozott ítéletének [EBHT 2002., I-7869. o.] 168. pontját). Ily módon a felperes nem hivatkozhat a közösségi bíróság előtt olyan tényekre, amelyek az odaítélésről szóló határozat meghozatalát követően keletkeztek, vagy amelyeket a Bizottság határozatának meghozatalakor nem ismerhetett. Ugyanez érvényes a felperes azon állítására, amely szerint a Group 4 Falck 2006. március 31-én az általa a jogvita tárgyát képező közbeszerzési szerződésre alkalmazott 173 főből 56 főt alkalmazott.

97 Mindezek alapján megállapítható, hogy a vállalkozás átruházásának létrejöttéhez szükséges ténybeli körülmények nem teljesültek 2005. október 12-én, amikor a Group 4 Falck benyújtotta ajánlatát, mint ahogy az odaítélésről szóló határozat meghozatalakor sem.

98 Egyebekben nem kell foglalkozni a felperes arra vonatkozó kifogásával, hogy a Bizottság elutasította az odaítélésről szóló határozat visszavonását, tekintettel a hallgatólagos elutasító határozat hiányára, illetve – a bírálóbizottság összetételére vonatkozó tájékoztatás megtagadását érintő kivétellel – a felperes azon kérelmeinek elfogadhatatlanságára, amelyek a Bizottság 2005. december 7-i és 14-i leveleinek megsemmisítésére vonatkoznak.

99 Következésképpen megállapítható, hogy a felperes érvelése nem helytálló.

100 A fentiekből következően a jogalapot ebben a részében el kell utasítani.

A Bizottság által összeállított ajánlattételhez szükséges dokumentáció jogszerűtlenségére alapított második részről

– A felek érvei

101 A felperes felrója a Bizottságnak, hogy nem tüntette fel az ajánlattevőkhöz eljuttatott ajánlattételhez szükséges dokumentációban a felperes alkalmazottainak jegyzékét és szerződésük feltételeit. Ilyen jegyzék hiányában lehetetlenné vált, hogy bármelyik másik ajánlattevő által benyújtott ajánlat tartalmazza a jelzett alkalmazottak továbbfoglalkoztatását.

102 A Bizottság úgy véli, hogy még ha feltételezzük is, hogy létrejött a vállalkozások átruházása, ebből akkor sem lehet levezetni az ajánlatkérőt terhelő olyan kötelezettséget, hogy az ajánlattételhez szükséges dokumentációban írja elő a munkaszerződések megújítását.

– Az Elsőfokú Bíróság álláspontja

103 A gondos ügyintézés, valamint a közösségi intézmények és a tagállamok közötti jóhiszemű együttműködés elve alapján az intézmények kötelesek biztosítani, hogy a közbeszerzési eljárásban meghirdetett feltételek nem késztetik az ajánlattevőket a tevékenységükre alkalmazandó nemzeti szabályozás megsértésére (lásd ebben az értelemben az Elsőfokú Bíróság T-139/99. sz., AICS kontra Parlament ügyben 2000. július 6-án hozott ítéletének [EBHT 2000., II-2849. o.] 41. pontját).

104 Jelen ügyben az a körülmény, hogy az ajánlattételhez szükséges dokumentáció nem tartalmazta a Brink's alkalmazottainak jegyzékét, nem tekinthető olyannak, amely az ajánlattevőket, illetve a szerződést elnyerő ajánlattevőt a vállalkozások átruházása esetén a munkavállalók jogainak fenntartásával kapcsolatos nemzeti szabályozás megsértésére késztetné. A Bizottság az ajánlattételhez szükséges dokumentációban nem írt elő olyan feltételt, amely szükségszerűen a 2003. december 19-i törvény megsértéséhez vezetne azáltal, hogy lehetetlenné teszi a munkaszerződések megújítását

egy esetleges vállalkozásátruházás esetére. Az ajánlattételhez szükséges dokumentációban a személyzettel kapcsolatban mindössze az a feltétel szerepelt, hogy az alkalmazottaknak a betöltött állástól függően egy, három vagy öt év szakmai tapasztalattal kell rendelkeznie, illetve a biztonsági őrök 10%-ának rendelkeznie kell elsősegély-nyújtási és/vagy tűzvédelmi alapképzéssel, ezek a feltételek pedig nem képezték akadályát a 2003. december 19-i törvényből fakadó – a Brink's által az épületek őrzésére irányuló szerződés teljesítésére alkalmazott személyek munkaszerződésének megújítására vonatkozó – esetleges kötelezettség betartásának.

105 Egyébiránt az ajánlattételhez szükséges dokumentáció kifejezetten kikötötte, hogy a közbeszerzési szerződést elnyerő ajánlattevőnek a szerződés aláírásának időpontjában meg kell felelnie a hatályos luxemburgi szabályozásnak, és ily módon felhívta az ajánlattevőket a hatályos nemzeti szabályozás betartására.

106 A fentiekből következően el kell utasítani a felperes által azzal kapcsolatban emelt kifogást, hogy az ajánlattételhez szükséges dokumentációban nem szerepelt az alkalmazottak jegyzéke.

b) A közbeszerzések során érvényesülő egyenlő bánásmód elvének megsértésére alapított első jogalapról

A felek érvei

107 A felperes álláspontja szerint a Bizottság hátrányos helyzetbe hozta őt azáltal, hogy legalább egyéves szolgálati időt írt elő, mivel tekintve, hogy a 70-es évek óta ő a közbeszerzési szerződés megbízottja, így nagyszámban alkalmaz egy évet meghaladó szakmai tapasztalattal rendelkező személyeket, ami olyan biztosan jelentkező bérköltséget jelent a számára, amelyet a többi ajánlattevőnek nem kellett beépítenie az ajánlatába. Amennyiben a szerződést elnyerő új ajánlattevő számára nem kötelező a Brink's által a jogvita tárgyát képező közbeszerzési szerződés teljesítésére felvett valamennyi alkalmazott munkaszerződésének – jogaik fenntartásával történő –

megújítása, úgy a Bizottságnak kellett volna ezt előírni annak érdekében, hogy elkerülje az egyenlő bánásmód elvének ebből következő sérelmét.

108 A felperes úgy véli, hogy a munkaszerződések megújításának előírása nem akadályozta volna meg a többi ajánlattevőt abban, hogy ajánlatuk többi szempontjának optimalizálásával alacsonyabb árajánlatot alakíthassanak ki.

109 A Bizottság azzal érvel, hogy az alkalmazottak számára előírt legalább egyéves szakmai tapasztalat reális követelmény, amely igazodik a kérdéses helyiségek őrzésével kapcsolatos különös követelményekhez, és amely egyébiránt lehetővé tette, hogy a közbeszerzési eljárás során minél szélesebb körben érvényesüljön a verseny.

110 A Bizottság hozzáteszi, hogy ha hosszabb idejű minimális szakmai tapasztalatot követelt volna meg annak érdekében, hogy figyelembe vegye a Brink's-et terhelő bérköltségeket, az a többi ajánlattevővel szembeni hátrányos megkülönböztetéshez vezetett volna.

111 A Bizottság egyebekben úgy véli, hogy a luxemburgi jog alapján nem volt feljogosítva a munkaszerződések megújításának kötelezővé tételére.

Az Elsőfokú Bíróság álláspontja

112 A költségvetési rendelet 89. cikkének (1) bekezdése alapján minden, a költségvetés által egészében vagy részben finanszírozott közbeszerzési szerződés megfelel az átláthatóság, az arányosság, az egyenlő bánásmód és a megkülönböztetésmentesség elvének.

113 Így az állandó ítélkezési gyakorlat szerint az ajánlatkérő szerv a közbeszerzési eljárás minden szakaszában köteles ügyelni az ajánlattevőkkel szembeni egyenlő bánásmód elvének és következésképpen valamennyi ajánlattevő esélyegyenlőségének tiszteletben tartására (a Bíróság C-496/99 P. sz., Bizottság kontra CAS Succhi di Frutta ügyben 2004. április 29-én hozott ítéletének [EBHT 2004., I-3801. o.] 108. pontja; az Elsőfokú Bíróság T-203/96. sz., Embassy Limousines & Services kontra Parlament ügyben 1998. december 17-én hozott ítéletének [EBHT 1998., II-4239. o.] 85. pontja és T-250/05. sz., Evropaïki Dynamiki kontra Bizottság ügyben 2007. július 12-én hozott ítéletének [az EBHT-ban nem tették közzé] 45. pontja).

114 Az ajánlattevőkkel szembeni egyenlő bánásmód elve, amelynek célja a közbeszerzési eljárásban részt vevő vállalkozások közötti egészséges és hatékony verseny kialakulásának elősegítése, megköveteli, hogy valamennyi ajánlattevő azonos esélyekkel rendelkezzen ajánlata összeállításakor, és ebből következően azt a követelményt is magában foglalja, hogy valamennyi ajánlattevő tekintetében ugyanazon feltételek vonatkozzanak az ajánlatokra (lásd az Elsőfokú Bíróság T-332/03. sz., European Network kontra Bizottság ügyben 2008. március 12-én hozott ítéletének [az EBHT-ban nem tették közzé] 125. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).

115 Ennek szükségszerű velejáróját képezi az átláthatóság elve, amelynek alapvető célja, hogy kiküszöbölje az ajánlatkérő részrehajlásának és önkényességének kockázatát. Ezen elv megköveteli, hogy az odaítélési eljárás valamennyi feltétele és szabálya érthetően, pontosan és egyértelműen legyen megfogalmazva az ajánlati felhívásban vagy a dokumentációban (a fenti 113. pontban hivatkozott Bizottság kontra CAS Succhi di Frutta ügyben hozott ítélet 111. pontja).

116 Ugyanebben az értelemben rendelkezik a végrehajtási rendelet 131. cikke (1) bekezdésének első albekezdése, amely szerint „[a] műszaki előírásoknak egyenlő esélyt kell biztosítaniuk a pályázók [helyesen: részvételre jelentkezők] és az ajánlattevők számára a szerződés elnyeréséhez, és nem képezhetnek indokolatlan akadályt a versenyeztetésben”.

117 Jelen ügyben a felperes azt állítja, hogy azáltal, hogy az ajánlattételhez szükséges dokumentáció legalább egyéves szakmai tapasztalatot írt elő, a közbeszerzési eljárásban nem biztosították az ajánlattevőkkel szembeni egyenlő bánásmódot.

118 Megjegyzendő, hogy az ajánlattételhez szükséges dokumentáció 21. pontjában előírt feltétel, amely szerint az alkalmazottaknak épületek őrzése területén szerzett legalább egyéves szakmai tapasztalattal kell rendelkezniük, valamennyi ajánlattevőre érvényes volt, különbségtétel nélkül.

119 Egyébiránt e feltétel megfogalmazása érthető, pontos és egyértelmű volt.

120 Ezen túlmenően a legalább egyéves szakmai tapasztalat megfelelőnek tűnik a szerződés teljesítése keretében ellátandó őrzési feladat szempontjából. Meg kell állapítani azt is, hogy a helyszíni felelős és a csoportvezető számára az ajánlattételhez szükséges dokumentáció az őrzés területén szerzett legalább ötéves szakmai tapasztalatot követelt meg, amelyből legalább két évet őrszolgálatok vezetésében kellett megszerezni, a biztonsági szolgálat diszpécserközpontjának kezelői számára pedig legalább hároméves szakmai tapasztalat volt szükséges. Az alkalmazottak szakmai tapasztalatára vonatkozóan az ajánlattételhez szükséges dokumentációban foglalt rendelkezések tehát azt mutatják, hogy az ajánlatkérő a betöltendő állások sajátosságaihoz kívánta igazítani a szakmai tapasztalattal kapcsolatos követelményeket.

121 Egyébként a felperes nem vitatja azt, hogy a legalább egyéves szakmai tapasztalat követelménye megfelel az ellátandó feladat sajátosságainak.

122 Mindenesetre a Bizottság, amint azt maga is kiemelte, hozzájárult volna a lehetséges ajánlattevők körének szűkítéséhez, ha egy évnél hosszabb minimális szakmai tapasztalatot követelt volna meg, és ezáltal akadályozta volna a hatékony verseny kialakulását, anélkül hogy ezt az ellátandó feladat indokolta volna. Egy ilyen feltétel a végrehajtási rendelet 131. cikke értelmében a versenyeztetés indokolatlan akadályát képezte volna.

123 Megállapítható az is, hogy a luxemburgi jogba a 2003. december 19-i törvénnyel átültetett 2001/23 irányelv tárgyi hatálya pontosan meghatározott. Amennyiben a vállalkozásátruházás feltételei nem állnak fent (lásd a fenti 89–97. pontokat),

a Bizottságnak nincs hatásköre a munkaszerződések megújításának kötelezővé tételére. Valójában a Bizottságnak nincs hatásköre arra, hogy egy társaságot a munkaszerződései átruházására kötelezzen, és arra sem kötelezheti, hogy olyan személyeket alkalmazzon, akiket nem maga választott ki.

124 Következésképpen megállapítható, hogy az ajánlattevőkkel szembeni egyenlő bánásmód elve alapján a Bizottságnak nem kellett sem egyévesnél hosszabb minimális szakmai tapasztalatot, sem pedig a Brink's által a közbeszerzési szerződés teljesítésére felvett alkalmazottak továbbfoglalkoztatását előírnia. Ezt a jogalapot tehát el kell utasítani.

c) Az ajánlatának benyújtásakor a Group 4 Falck birtokában lévő bennfentes információk következtében a közbeszerzési eljárásokban érvényesülő egyenlő bánásmód elvének megsértésére alapított harmadik jogalapról

A felek érvei

125 A felperes úgy véli, hogy a Group 4 Falck őt érintő bennfentes információkkal rendelkezett, amelyek ajánlatának elkészítésében segítették, és előnyös helyzetbe hozták. Ebből fakadóan sérült az egyenlő bánásmód elve, közelebbről pedig az ajánlattevőkkel szembeni egyenlő bánásmód elve.

126 Ezeket a lényegi információkat a Securicor Luxembourg – később Brink's – adta át korábbi anyavállalatának a Group 4 Falck A/S és a Securicor egyesülésekor abból a célból, hogy a Bizottság számára megadják az általa az összefonódás bejelentését követően kért kiegészítő információkat. A szóban forgó információk nevezetesen a következők: az ügyfelenként és tevékenységenként elért árbevétel, a szerződésekre vonatozó adatok, ügyfélllisták, a kapcsolattartókra vonatkozó adatok, valamint az ár-, költség-, határhaszon- és nyereségelemzések. Még ha feltételezzük is, hogy a Bizottság

jogszerűen hagyhatta figyelmen kívül ezt a tényt az odaítélési eljárás során, miután a felperes 2005. december 5-i levelében ezt a tudomására hozta, az odaítélésről szóló határozatát vissza kellett volna vonnia.

127 A felperes hangsúlyozza, hogy a Bizottság 2004. május 28-i határozatának elszigetelő rendelkezései („ring fencing"), amelyek azt voltak hivatottak biztosítani, hogy a Group 4 Falck ne ismerhessen meg, és ne használhasson fel üzleti titkokat, know-how-t, kereskedelmi információkat vagy az átruházott eszközökkel kapcsolatos bármilyen más bizalmas információt, csak e határozat keltét követően léptek életbe.

128 A Bizottság álláspontja szerint az ajánlattevőkkel szembeni egyenlő bánásmód nem szenved csorbát pusztán azon tény folytán, hogy az ajánlattevők egyike meghatározott információkkal rendelkezik, még ha azok olyan bennfentes információk is, amelyek a többi ajánlattevő előtt nem ismertek. A Bizottság úgy véli, hogy nem köteles következetesen ellenőrizni, hogy az ajánlattevők birtokában álló információk bizalmas jellegűek-e.

129 A Bizottság hozzáteszi, hogy a közbeszerzési szerződés odaítélésekor nem volt oka azt hinni, hogy a nyertes ajánlattevő ilyen információk birtokában volt, minthogy a Bizottság 2004. május 28-i határozatát követően egy elszigetelő rendelkezés lépett életbe. Véleménye szerint a felperes nem bizonyította, hogy a Group 4 Falck bennfentes információkkal rendelkezne.

130 A beavatkozó közölte, hogy soha nem kapott sem a felperesre, sem a jogvita tárgyát képező szerződésre vonatkozóan semmilyen információt sem az anyavállalatától, a Group 4 Falck A/S-től, sem a két csoport egyesüléséből született társaságtól, a Group 4 Securicor plc-től, sem az egyesülés előtt, sem utána. Megjegyzi, hogy a felperes szerint a számára átadott információk amúgy is túl általánosak lettek volna ahhoz, hogy ezen ajánlat kapcsán hasznosnak bizonyuljanak, amennyiben ezek között nem szerepeltek olyan lényegi információk, mint a költségek részletei (fizetések, a távolmaradások mértéke, az állományba vétel és a képzések költségei) és a szóban forgó szerződésre vonatkozó haszonkulcs. Ezenkívül ezek az információk régiek voltak, és már elavultak, figyelembe véve a felperesnek a Brink's Inc. csoportba való beolvadását követő változásokat, továbbá a jelenlegi és a korábbi közbeszerzési felhívás közötti fontos

eltéréseket (az alkalmazottak és az általuk ellátott feladatok átcsoportosítása, új képzési kötelezettségek, valamint az anyagi feltételekkel kapcsolatos szigorúbb követelmények).

Az Elsőfokú Bíróság álláspontja

131 Meg kell állapítani, hogy a Group 4 Falck rendelkezett-e olyan bizalmas információkkal, amelyek ajánlatának elkészítése során meghatározó előnyt jelentettek számára. Ehhez egyrészt azt kell bizonyítani, hogy az összefonódás bejelentésekor a felperes ilyen jellegű információkat adott át, másrészt azt, hogy ezt követően anyavállalata közölte ezeket az információkat a Group 4 Falckkal, amely aztán ezeket felhasználta ajánlatának elkészítése során.

132 A felperes azt állítja, hogy a Securicornak, egykori anyavállalatának lényeges információkat adott át, amelyekből a Group 4 Falck előnyt szerzett. A kereset mellékleteként a Securicornak 2004. március 5. és 2004. április 26. között küldött több elektronikus üzenetet is csatolt, amelyek információkat tartalmaztak különösen a luxembourgi őrzési piaccal, a felperes tíz legfontosabb szerződéséből származó (amelyek között a bizottsági ingatlanok őrzése első helyen áll) árbevételével, továbbá az őrzési tevékenységgel összefüggő közvetlen és közvetett költségek szerkezetével kapcsolatban. Az átadott információk között szerepelnek továbbá olyan, a társasággal kapcsolatos adatok, mint a megállapított betegszabadságok átlagos mértéke vagy a túlórák száma csakúgy, mint a felperes őrzési tevékenységével kapcsolatos haszonkulcs.

133 Ezek az információk a felperes őrzési tevékenységének egészével kapcsolatosak, és nem a jogvita tárgyát képező szerződéssel, így nem olyan jellegűek, amelyek a kiválasztott ajánlattevőt meghatározó előnyhöz juttathatták volna, mivel nem teszik lehetővé a felperes árajánlatának pontos kiszámítását.

134 Egyebekben a felperes semmilyen bizonyítékkal nem támasztja alá azt az állítását, amely szerint ezeket az információkat anyavállalata átadta a Group 4 Falck részére, amely ezeket ajánlatának elkészítése során felhasználta, megsértve ezzel a Bizottság 2004. május 28-i határozatának végrehajtása keretében a Group 4 Falck alkalmazottai által aláírt titoktartási nyilatkozatot.

135 Megjegyzendő az is, hogy nem a felperes és a beavatkozó voltak az egyedüli ajánlattevők. Még annak feltételezése mellett is, hogy a kiválasztott ajánlattevő a jelzett információk birtokában volt, kockázatos lett volna a számára, hogy ajánlatát kizárólag a hat ajánlattevő egyike, azaz a felperes ajánlatához képest készítse el, a 2004-ben, illetve a Securicor – később Brink's – Brink's csoport általi átvételét megelőzően keletkezett adatokra támaszkodva, mivel a Brink's csoport időközben lényeges változtatásokat hajthatott végre a vállalat irányításában.

136 A fentiek alapján a felperes nem támasztotta alá sem azt, hogy az összefonódás bejelentésekor olyan bizalmas információkat adott át, amelyek a Group 4 Falckot előnyhöz juttatták volna ajánlatának elkészítése során, sem azt, hogy a Group 4 Falcknak az anyavállalata adott át ilyen információkat, amelyeket a kiválasztott ajánlattevő a közbeszerzési eljárásban felhasznált.

137 Ezt a jogalapot tehát el kell utasítani.

d) A Bizottság 2004. május 28-i határozatának megsértésére alapított negyedik jogalapról

A felek érvei

138 Ebben a jogalapban a felperes azt állítja, hogy az odaítélésről szóló határozat jogszerűtlen, mivel az figyelmen kívül hagyja a Bizottság 2004. május 28-i határozatában foglaltakat.

139 A Bizottság 2004. május 28-i határozatában engedélyezte a Group 4 Falck A/S és a Securicor összefonódását azzal a feltétellel, hogy sor kerül bizonyos számú eszköz átruházására, amelyek között szerepelt a Brink's csoportba olvadó Securicor Luxembourg is. A felperes szerint a jogvita tárgyát képező, korábban a Brink's által ellátott szerződés Group 4 Falcknak való odaítélése azzal a következménnyel járt, hogy a Securicor visszaszerezhette az összeolvadás során átruházott eszközeit és piaci részesedését. Egyébként ezt lehetővé tették azok a bizalmas információk is, amelyeket az összefonódás bejelentésekor a Group 4 Securicor csoporttól szerzett.

140 A Bizottság vitatja a 2004. május 28-i határozatának megsértését bármilyen vonatkozásban, különösen a Group 4 Falck A/S és a Securicor által az összefonódásnak a közös piaccal való összeegyeztethetőségét kimondó határozat megszerzése érdekében tett kötelezettségvállalásai tekintetében.

141 A Bizottság hangsúlyozza, hogy nem sérült a határozatban szereplő 10. kötelezettségvállalás, amely szerint a Group 4 Falck Securicor az átruházástól számított hat hónapig nem folytathatott aktív ügyfélszerző tevékenységet az átruházott társaságok ügyfeleivel kapcsolatban. A Group 4 Falck ajánlatának benyújtására valójában 2005. október 12-én került sor, vagyis a 2005. március 4-én megtörtént átruházást követő hat hónapos határidő eltelte után.

142 A Bizottság 2004. május 28-i határozatában szereplő 9. kötelezettségvállalás szerint a Group 4 Falck köteles volt tartózkodni a felperessel kapcsolatos bizalmas információk megszerzésétől és felhasználásától is. Márpedig a Bizottság szerint a Group 4 Falck nem sérthette meg ezt a kötelezettségvállalást, tekintettel az összeolvadáskor érvénybe lépő elszigetelő rendelkezésre, amint azt a kötelezettségvállalások betartásának ellenőrzésére kinevezett ügygondnok jelentése is tanúsítja. A Bizottság úgy véli, hogy a felperes semmilyen bizonyítékkal nem támasztja alá a kötelezettségvállalások megsértését.

143 A felperes válaszában kifejti, hogy az elszigetelő rendelkezés csak a Bizottság 2004. május 28-i határozatának elfogadását követően lépett érvénybe, és kizárólag az ezt követően átadott információkra vonatkozik, ugyanakkor a jogvita tárgyát képező szerződést érintő bizalmas információk átadására ezen időpontot megelőzően került sor.

144 A felperes hozzáteszi azt is, hogy az előzetes tájékoztató hirdetményben közzétett ütemterv betartása esetén a Group 4 Falck nem vehetett volna részt a közbeszerzési eljárásban, tekintettel a 10. kötelezettségvállalásban foglalt hat hónapos határidőre.

145 A Bizottság hangsúlyozza, hogy a közbeszerzési eljárás meghirdetésének az előzetes tájékoztató hirdetményben közzétett dátuma csak egy becsült időpont, amely kizárólag jelzésértékű. Kifejti, hogy a közbeszerzési eljárás előkészítése a tervezettnél több időt igényelt, mivel a Közösség különböző szerveit érintette.

Az Elsőfokú Bíróság álláspontja

146 El kell utasítani a felperes azon érvelését, amely szerint a jogvita tárgyát képező szerződés Group 4 Falcknak való odaítélése ahhoz vezetett, hogy az összeolvadással érintett csoport piaci részesedését és ezzel az átruházott eszközeit visszaszerezze. A Bizottság 2004. május 28-i határozatában előírt, a Securicor által a luxembourgi őrzési piacon birtokolt eszközök átruházására vonatkozó kötelezettség célja az volt, hogy

megakadályozza azt, hogy az összeolvadás egy erőfölényben lévő piaci szereplő létrejöttéhez vezessen. Ezen átruházás tehát nem azt célozta, hogy megtiltsa az összeolvadással érintett csoport számára, hogy az adott piacon visszaszerezze piaci részesedését, amennyiben – mint az a jelen esetben is megállapítható – ez nyílt verseny eredményeként történik. Az az értelmezés, amelyet a felperes a Bizottság 2004. május 28-i határozatában előírt eszközátruházásnak tulajdonít, a szabad verseny torzításához vezetne, mivel végleg befagyasztaná az adott piacon az összefonódással érintett csoport leányvállalatának piaci részesedését.

147 A bizalmas információk megszerzésének és felhasználásának tilalmát előíró 9. kötelezettségvállalás megsértésével kapcsolatban meg kell jegyezni, hogy a felperes semmilyen ténnyel vagy bizonyítékkal nem támasztja alá a kötelezettségszegés megsértésére vonatkozó állítását.

148 Nem sérült továbbá a Bizottság 2004. május 28-i határozatában szereplő 10. kötelezettségvállalás sem, amely az átruházástól számított hat hónapig, vagyis 2005. szeptember 4-ig megtiltja a Group 4 Falck számára, hogy régi ügyfeleivel (köztük a Bizottsággal) kapcsolatban aktív ügyfélszerző tevékenységet folytasson. Egyedül az ajánlat alakszerű benyújtása minősülhet aktív ügyfélszerzésnek a közbeszerzési eljárás tárgyát képező szerződés kapcsán. Márpedig a Group 4 Falck ajánlatát 2005. október 12-én, vagyis a határidő lejártát követően nyújtotta be. Ebben a vonatkozásban nem tekinthető aktív ügyfélszerzésnek sem a Group 4 Falck által 2005. március 25-én benyújtott kérelem, amely az ajánlattételhez szükséges dokumentáció hozzáférhetősége időpontjának megismerésére vonatkozott, sem az a 2005. szeptember 1-jén benyújtott, a közbeszerzési eljárás részleteire vonatkozó kérelem.

149 Egyebekben a felperes által kifejtett, a közbeszerzési eljárás meghirdetésének az előzetes tájékoztató hirdetményben közzétett dátumhoz képest történt késedelmére alapított érvelését el kell utasítani. Az előzetes tájékoztató hirdetményben közzétett dátum csak egy becsült időpont, amely nem köti az ajánlatkérőt.

150 A fentiek alapján ezt a jogalapot el kell utasítani.

e) Az indokolási kötelezettség, az átláthatóság elve és az intézmények dokumentumaihoz való hozzáférés jogának megsértésére alapított ötödik jogalapról

A felek érvei

151 A felperes szerint a Bizottság megsértette az indoklási kötelezettséget előíró EK 253. cikket, a szolgáltatásnyújtásra irányuló közbeszerzési szerződések odaítélési eljárásainak összehangolásáról szóló, 1992. június 18-i 92/50/EGK tanács irányelv (HL L 209., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 6. fejezet, 1. kötet, 322. o.) 12. cikkének (1) bekezdését, a költségvetési rendelet 100. cikkének (2) bekezdését és a végrehajtási rendelet 149. cikkének (3) bekezdését.

152 A felperes a kiválasztott értékelő módszer leírására, illetve annak gyakorlati alkalmazására vonatkozó pontos információk megadása nélkül önmagában elégtelen indoklásnak tartja a Group 4 Falck és a felperes számára az egyes értékelési szempontok alapján adott pontszámok közlését. A felperes emlékeztet arra, hogy 2005. december 8-i levelében világosan jelezte a Bizottságnak, hogy az általa megküldött indokolást elégtelennek tartja.

153 A felperes úgy véli, hogy a Bizottság 2005. december 14-i levelében adott válasza, amely arra szorítkozik, hogy jelzi, a Group 4 Falck kellő számú bizonyító erejű okiratot szolgáltatott, elfogadhatatlan egy olyan intézmény részéről, amely köteles megfelelni az átláthatóság elvének.

154 Ezen túlmenően a felperes azt állítja, hogy a Bizottság megsértette az intézmények dokumentumaihoz való hozzáférés jogát azzal, hogy nem közölte a felperessel a Group 4 Falck által szolgáltatott azon okiratokat, amelyek célja az ajánlattételhez szükséges dokumentációban megkövetelt információk bizonyítása volt. A közlés megtagadása emellett semmilyen jogszerű indokon nem alapult. Álláspontja szerint a Bizottságnak át kellett volna adnia számára az okiratok anonimizált változatát.

155 A Bizottság úgy értékeli, hogy a közbeszerzések területén érvényesülő indokolási kötelezettségre vonatkozó ítélkezési gyakorlat fényében kellőképpen indokolta az odaítélésről és az elutasításról szóló határozatait.

156 A Bizottság hozzáteszi, hogy mivel indokolása kielégítő volt, ezért nem kellett közölnie a Group 4 Falck által az ajánlatának benyújtása során szolgáltatott bizonyító erejű okiratokat.

Az Elsőfokú Bíróság álláspontja

157 Előzetesen rögzíteni kell, hogy az Elsőfokú Bíróság írásbeli kérdésére adott válaszában a felperes megerősítette, hogy a jelen jogalap keretében – annak címétől eltérően – csak az indokolási kötelezettség megsértésére hivatkozik.

158 Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint az EK 253. cikk által megkövetelt indokolásnak igazodnia kell az adott jogi aktus jellegéhez, továbbá világosan és félreérthetetlenül fel kell tüntetnie a kifogásolt jogi aktust elfogadó intézmény érvelését úgy, hogy az érdekeltek megismerhessék a meghozott intézkedés indokait, a hatáskörrel rendelkező bíróság pedig gyakorolhassa felülvizsgálatát (a Bíróság C-367/95. P. sz., Bizottság kontra Sytraval és Brink's France ügyben 1998. április 2-án hozott ítéletének [EBHT 1998., I-1719. o.] 63. pontja; az Elsőfokú Bíróság T-166/94. sz., Koyo Seiko kontra Tanács ügyben 1995. július 14-én hozott ítéletének [EBHT 1995., II-2129. o.] 103. pontja és T-19/95. sz., Adia Interim kontra Bizottság ügyben 1996. május 8-án hozott ítéletének [EBHT 1996., II-321. o.] 32. pontja).

159 A felperes állításával szemben a Bizottságot terhelő azon kötelezettség, hogy indokolja az ajánlatát elutasító határozatot, a jelen ügyben nem esik a 92/50/EGK irányelv hatálya alá. Amint arra a fenti 1–3. pont is emlékeztet, jelen ügyben a költségvetési rendelet és a végrehajtási rendelet tartalmazza a megfelelő alkalmazandó rendelkezéseket, pontosabban a költségvetési rendelet 100. cikkének (2) bekezdése és a végrehajtási

rendelet 149. cikke szabályozza a közbeszerzési eljárás során a hatáskörrel rendelkező intézményt terhelő indokolási kötelezettséget.

160 Márpedig ezekből a rendelkezésekből, illetve az állandó ítélkezési gyakorlatból az következik, hogy az ajánlatkérő már azzal eleget tesz az indokolási kötelezettségnek, ha először is azonnal tájékoztatja az elutasított ajánlattevőket az ajánlatuk elutasításának indokairól, és ha ezt követően az elfogadható ajánlatot benyújtó ajánlattevőket – azok kifejezett kérelmére – tájékoztatja a kiválasztott ajánlat jellemzőiről és viszonylagos előnyeiről a nyertes ajánlattevő nevével együtt, az erre vonatkozó írásbeli kérelem kézhezvételét követő tizenöt napos határidőn belül (az Elsőfokú Bíróság T-465/04. sz., Evropaïki Dynamiki kontra Bizottság ügyben 2008. szeptember 10-én hozott ítéletének [az EBHT-ban nem tették közzé] 47. pontja és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

161 Az ilyen eljárás megfelel az EK 253. cikkben foglalt indokolási kötelezettség céljának.

162 Következésképpen annak megállapításához tehát, hogy a Bizottság betartotta-e az indokolási kötelezettségét, meg kell vizsgálni az odaítélésről és az elutasításról szóló határozatot, valamint a felperes 2005. december 1-jei, 5-i és 8-i, az odaítélésről és az elutasításról szóló határozatra vonatkozó kiegészítő információkat kérő kifejezett kérelmeire válaszul küldött 2005. december 5-i, 7-i és 14-i bizottsági leveleket.

163 Elutasításról szóló határozatában a Bizottság a költségvetési rendelet 100. cikkének (2) bekezdésében foglaltaknak megfelelően kifejtette azokat az indokokat, amelyekre tekintettel a felperes ajánlatát elutasította, nevezetesen azt, hogy nem a jelzett ajánlat kapta a legmagasabb pontszámot a végső értékelés során. Tájékoztatta továbbá a felperest arról a lehetőségről is, hogy további tájékoztatást kaphat ajánlata elutasításának indokairól, továbbá, mivel ajánlata elfogadható volt, megismerheti a kiválasztott ajánlat jellemzőit és viszonylagos előnyeit, illetve a nyertes ajánlattevő nevét.

164 A 2005. december 5-én, 7-én és 14-én kelt mindhárom levéllel kapcsolatban mindenekelőtt rögzíteni kell, hogy a Bizottság a felperes 2005. december 1-jén, 5-én és 8-án kelt írásbeli kérelmeire a végrehajtási rendelet 149. cikke (3) bekezdésének megfelelően a jelzett kérelmek kézhezvételétől számított legfeljebb tizenöt napos határidőn belül válaszolt.

165 A 2005. december 5-én kelt levél az alábbiak szerint fogalmazott:

„[…]

Az ajánlattételhez szükséges dokumentáció alapján a közbeszerzési szerződést az ott részletezett módszer alapján megállapított gazdaságilag legelőnyösebb ajánlatot benyújtó ajánlattevő nyeri el.

A […] közbeszerzési eljárásban nyertes ajánlattevő társaság a:

[Group 4 Falck]

[…]

Az Ön ajánlatának összehasonlítását a nyertes ajánlattevőével az alábbi táblázat részletezi:

	Group Falck 4	[Brink's]
Minőségi értékelés	30/30	30/30
Pénzügyi értékelés	70/70	68,67/70
Végső értékelés	100/100	98,67/100
Helyezés	1	2

[…]"

166 A felperes által kérelmezett pontosításra válaszul adott 2005. december14-i levél több információt is tartalmazott, és kiemelte különösen a következőket:

„[…]

Előző levelünk kiegészítéseként az ajánlatok minőségi értékelésével kapcsolatos további információkat talál a következő táblázatban:

Minőségi értékelés	Group 4 Falck	[Brink's]
26. szempont: a szerződés tárgyát képező szolgáltatás biztosítására kialakított szervezet	10/10	10/10
27. szempont: a kialakított szervezet – a különböző megmozdulások és előre nem látható események, illetve a védelmi rendszert érintő bármely változtatás esetén a hatékony rendelkezések érvényesítéséhez szükséges időtartam	10/10	10/10
28. szempont: elsősegély-nyújtási és/vagy tűzvédelmi alapképzés	10/10	10/10
ÖSSZESEN	30/30	30/30

A 26. és 27. szempontot illetően a bírálat szerint mind a Brink's, mind a Group 4 Falck által benyújtott leírások igen teljesnek és kielégítőnek bizonyultak. Ebből következően az ajánlattételhez szükséges dokumentációban részletezett módszer alapján maximális pontszámot kaptak.

A 28. szempontra a Group 4 Falck az általa benyújtott kellő számú bizonyító erejű okirat alapján kapott 10 pontot.

Versenytársa ajánlatának bizalmas kezelése érdekében az ajánlat tartalmát nem áll módunkban tovább részletezni.

[…]"

167 Megállapítható, hogy a Bizottság a jogilag megkövetelt módon indokolta a felperes ajánlatának elutasítását, azáltal hogy leveleiben pontosan közölte a nyertes ajánlattevő nevét, valamint a kiválasztott ajánlat jellemzőit és viszonylagos előnyeit a felperes ajánlatához képest, az ajánlattételhez szükséges dokumentációban meghatározott szempontok alapján.

168 Először is a táblázatok alapján a felperes minden szempont vonatkozásában közvetlenül összevethette az általa kapott pontszámot a kiválasztott ajánlattevőnek ítélt pontszámmal, vagyis a Bizottság nem szorítkozott a két érintett ajánlattevő által elnyert összesített pontszám közlésére. Különösen, az első táblázat alapján a felperes azonnal beazonosíthatta annak pontos okát, amiért nem az ő ajánlatát választották, tudniillik azt, hogy a pénzügyi értékelésre a Group 4 Falcknál alacsonyabb pontszámot kapott (lásd ebben az értelemben az Elsőfokú Bíróság T-169/00. sz., Esedra kontra Bizottság ügyben 2002. február 26-án hozott ítéletének [EBHT 2002., II-609. o.] 191–193. pontjait; a T-183/00. sz., Strabag Benelux kontra Tanács ügyben 2003. február 25-én hozott ítéletének [EBHT 2003., II-135. o.] 57. pontját és a T-4/01. sz., Renco kontra Tanács ügyben 2003. február 25-én hozott ítéletének [EBHT 2003., II-171. o.] 95. pontját).

169 Másodsorban a 2005. december 14-i levélből is kitűnik, hogy a felperes ajánlatát az ajánlattételhez szükséges dokumentációban meghatározott három szempont közül egyben sem sorolták a kiválasztott ajánlatnál jobb pozícióba. Egyébiránt az ebben a levélben feltűnő, a pontszámokat kiegészítő általános megjegyzések pontosították azokat az indokokat, amelyekre alapozva a Bizottság mind a két érintett ajánlattevőnek a maximális pontszámot adta.

170 Végezetül a felperes nem képes elfogadható módon alátámasztani azt, hogy a Bizottság nem tájékoztatta a kiválasztott értékelési módszerről, valamint annak gyakorlati alkalmazásáról.

171 Valójában az ajánlattételhez szükséges dokumentáció címzettjeként a Brink's pontos információkkal rendelkezett a kiválasztott értékelési módszerről, még azelőtt, hogy

a Bizottság a beavatkozónak ítélte volna a jogvita tárgyát képező szerződést. A Bizottság 2005. december 14-i levele ezt követően az ennek alkalmazásával kapcsolatban kért pontosításokkal szolgált.

172 Az ajánlattételhez szükséges dokumentációban szereplő 26.és 27. szemponttal kapcsolatban e dokumentáció tartalmazta a követett értékelési módszer leírását, felhívva a figyelmet nevezetesen arra, hogy mind a két szempontra a maximális pontszámot, vagyis 10 pontot eredményezett a szervezet kialakításának igen kielégítő leírása, amely kialakítás biztosítja egyrészt az optimális szolgáltatást a különböző helyszíneken, másrészt a minimálisra csökkenti a hatékony rendelkezések érvényesítéséhez szükséges időtartamot a különböző megmozdulások és előre nem látható események, illetve a védelmi rendszert érintő bármely változtatás esetén. 2005. december 14-i levelében a Bizottság kifejtette, hogy miként alkalmazta ezt a módszert, és jelezte a felperesnek, hogy a Brink's és a Group 4 Falck által e két szemponthoz szolgáltatott leírásokat igen kielégítőnek értékelte, és ezért az ajánlattételhez szükséges dokumentációban részletezett módszernek megfelelően a legmagasabb pontszámot ítélte meg.

173 Az ajánlattételhez szükséges dokumentációban szereplő 28. szemponttal kapcsolatban az utóbbi tartalmazta a követett értékelési módszer leírását, jelezve, hogy az az ajánlattevő kapja a legmagasabb pontszámot, amely a legnagyobb százalékban alkalmaz olyan személyeket, akik elsősegély-nyújtási vagy tűzvédelmi alapképzésben részesültek, a többi ajánlattevő pedig a legmagasabb százaléktól való eltérés arányában csökkentett pontszámot kap. A 2005. december 14-i levélben a felperes tudomására hozott azon tény, hogy a felperes ajánlata és a kiválasztott ajánlat maximális pontszámot kapott, azt jelenti tehát, hogy e két vállalat azonos százalékot tüntetett fel. Következésképpen az ajánlattételhez szükséges dokumentációban feltüntetett módszer alkalmazása nem követelt a Bizottságtól különleges magyarázatot az indokolási kötelezettség címén a felperes számára megadott azon pontosításon felül, amelyet a beavatkozó által benyújtott bizonyító erejű okiratokkal kapcsolatos felvilágosításkérésre adott válasz tartalmaz.

174 Az ajánlatok pénzügyi értékelésével kapcsolatban az ajánlattételhez szükséges dokumentáció 29. pontja pontosan meghatározza, hogy az az ajánlat kapja a legmagasabb pontszámot, amelyik a legalacsonyabb árat közli, a többi ajánlat pontszámát pedig fordított arányban állapítják meg. A felperes ajánlatára és a kiválasz-

tott ajánlatra adott pontszámok tehát matematikai indokokon nyugszanak, és így alkalmazásuk nem igényelt a Bizottság részéről külön magyarázatot.

175 Ezen információk alapján megállapítható, hogy a Bizottság az ítélkezési gyakorlat szerinti értelmezésben eleget tett az indokolási kötelezettségének.

176 Azt is rögzíteni kell, hogy a Bizottság nem volt köteles arra, hogy az odaítélésről és az elutasításról szóló határozatok indokolása címén közölje a felperessel a Group 4 Falck által benyújtott okiratokat. Valójában a költségvetési rendelet 100. cikkének (2) bekezdése kizárólag azt írja elő, hogy az ajánlatkérő az erre vonatkozó írásbeli kérelmet követően közli a kiválasztott ajánlat jellemzőit és viszonylagos előnyeit, valamint a nyertes ajánlattevő nevét.

177 Ebből következően e jogalapot el kell utasítani, mivel a Bizottság nem sértette meg az indokolási kötelezettséget.

f) A közbeszerzési eljárás szabályainak megsértésére, az ajánlattételhez szükséges dokumentációnak a biztonsági őrök elsősegély-nyújtási és/vagy tűzvédelmi alapképzésével kapcsolatos minőségi szempont értékelése tekintetében történt megsértésére, valamint nyilvánvaló értékelési hibára alapított hatodik jogalapról

A felek érvei

178 A felperes azt állítja, hogy a Group 4 Falck nem rendelkezett a jogvita tárgyát képező szerződés teljesítéséhez szükséges számú biztonsági őrrel akkor, amikor ajánlatát benyújtotta, de még a keresetlevél benyújtásakor sem. Ebből kifolyólag tehát a felperes

szerint a beavatkozó nem nyújthatta be az ajánlattételhez szükséges dokumentáció 28. pontjában megkövetelt bizonyító erejű okiratokat, azaz a biztonsági őrök képzési bizonyítványainak másolatát annak bizonyítására, hogy – mint azt az ajánlatában állította – az érintett biztonsági őrök 100%-a rendelkezik elsősegély-nyújtási és/vagy tűzvédelmi alapképzéssel. Márpedig a felperes szerint a nem bizonyított százalékos arány feltüntetése az ajánlat és a szerződést odaítélő határozat szabálytalanságát vonja maga után. A Group 4 Falck ajánlatát ezen az alapon el kellett volna utasítani.

179 A felperes megítélése szerint a beavatkozó által az ajánlatában feltüntetett százalékos arányt legalábbis csökkenteni kellett volna a Group 4 Falck és a felperes által benyújtott bizonyítványok száma közötti aránynak megfelelően, vagyis 100% helyett körülbelül 45%-ra.

180 A felperes hangsúlyozza, hogy az ajánlattételhez szükséges dokumentáció 28. pontjában foglalt szempont odaítélési szempont, és nem szerződéses kötelezettségvállalás, valamint hogy a bejelentett százalékos aránynak igazoltnak és igazolhatónak kell lennie az ajánlat benyújtásának időpontjában.

181 A felperes válaszában és a beavatkozási beadványra tett észrevételeiben vitatja egyúttal az SNCH 2005. október 11-én kelt levelének bizonyító erejét is. Véleménye szerint ez a dokumentum nem alapozza meg azt az állítást, hogy a Group 4 Falck biztonsági őreinek 100%-a részesült a megkövetelt képzésben, mivel az pusztán az ISO 9001:2000 (a továbbiakban: ISO 9001) szabványnak megfelelő minőségbiztosítási rendszer – felmérésen alapuló – hitelesítését tartalmazza, amely ily módon ki van téve a mintavételből adódó kockázatoknak.

182 Vitatja a felperes ezen dokumentum bizonyító erejét egyebekben azért is, mert nincs címzettje, és nem szerepel benne kiállításának pontos célja sem. Úgy véli továbbá, hogy aláírója nem rendelkezett hatáskörrel arra, hogy az SNCH nevében kötelezettséget vállaljon, mivel annak nem ügyvezetője, és nem is igazgatósági tagja. Azt állítja, hogy a Group 4 Falck nyomást gyakorolt az SNCH vizsgálóbiztosaira annak érdekében, hogy a 2005. október 11-én kelt levél megfogalmazására sor kerüljön.

183 A felperes a beavatkozási beadványra tett észrevételeihez több iratot is csatolt, amelyek között szerepel egy 2006. december 18-i elektronikus levél, amelyet az SNCH 2005. október 11-i levelét aláíró vizsgálóbiztosa küldött. A felperes észrevételeihez csatolt továbbá az alkalmazottaitól származó öt tanúsítványt, amelyek alapján azt kívánta bizonyítani, hogy az SNCH képviselői a Brink's telephelyén 2006. december 6-án tartott találkozón kijelentették, hogy a 2005. október 11-i levelet a Group 4 Falck sürgetésére írták meg. A felperes indítványozta, hogy az Elsőfokú Bíróság a tárgyaláson hallgassa meg a jelzett találkozón részt vevő több alkalmazottját, valamint az SNCH két alkalmazottját is.

184 A Bizottság úgy véli, hogy a pontozás nem a benyújtott bizonyítványok számától függ, hanem kizárólag a feltüntetett százalékos aránytól, tekintettel arra, hogy az ajánlatkérő nem tudja előre meghatározni, hogy hány biztonsági őrre lesz szükség a szerződés teljesítéséhez.

185 A Bizottság szerint a Group 4 Falck által benyújtott 78 bizonyítvány azt igazolja, hogy a jelzett ajánlattevő által közvetlenül és azonnal a szerződés teljesítésére alkalmazni kívánt alkalmazottak 100%-a rendelkezett a szükséges képzéssel az ajánlat értékelésekor. Az SNCH által kiadott tanúsítvány azt bizonyítja, hogy a szerződés teljesítése időpontjára a Group 4 Falck alkalmazottainak 100%-a részt vesz elsősegély-nyújtási és/vagy tűzvédelmi alapképzésen, mivel tanúsítja, hogy minden egyes új alkalmazottnak részesülnie kell a képzésben.

186 A Bizottság kifejtette, hogy az alkalmazottak képzésével kapcsolatos szempont Brink's által követett értelmezése ahhoz a követelményhez vezetne, hogy az ajánlattevők teljes létszámban rendelkezzenek a szerződés teljesítéséhez szükséges valamennyi alkalmazottal. Ez az ajánlattevők közötti olyan egyenlőtlen bánásmódhoz vezetne, amely elkerülhetetlenül a korábbi szerződő félnek juttatná a jogvita tárgyát képező szerződést.

187 A beavatkozó kifejtette, hogy az általa benyújtott 78 képzési bizonyítvánnyal éppen annyi bizonyítványt szolgáltatott, ahány alkalmazottat az ajánlattételhez szükséges dokumentáció 22. pontja alapján előirányzott. A szerződés teljesítésében esetleg részt vevő és az ajánlattételhez szükséges dokumentáció 22. pontjában nem említett további

alkalmazottak tekintetében a Group 4 Falck benyújtotta az SNCH tanúsítványát, amely átfogó jelleggel igazolja az érintett alkalmazottak képzését az elsősegélynyújtás és a tűzvédelem területén.

188 A beavatkozó szerint az általa benyújtott SNCH-tanúsítvány bizonyítja, hogy a végrehajtó személyzet a belépést követően az elsősegélynyújtás és a tűzvédelem területén az ISO 9001 szabványnak megfelelő képzésben részesül. A szabványnak való megfelelést az a hitelesítő bizonyítvány tanúsítja, amelyet az SNCH a Group 4 Falcknál több alkalommal végzett vizsgálatot követően adott ki.

189 A beavatkozó vitatta a felperes által a beavatkozási beadványra tett észrevételeiben előadott új iratok elfogadhatóságát az eljárási szabályzat 48. cikke alapján. A tárgyaláson másodlagosan új iratokat nyújtott be válaszul a felperes által benyújtott iratokra.

Az Elsőfokú Bíróság álláspontja

– A felperes és a beavatkozó által indítványozott új bizonyítékok elfogadhatóságáról

190 Az eljárási szabályzat 48. cikkének 1. §-a értelmében a válaszban és a viszonválaszban a felek további bizonyítékokat ajánlhatnak fel érveik alátámasztására, ám azok késedelmes felajánlását indokolni kell. Az ítélkezési gyakorlat szerint azonban az ellenbizonyítást és az ellenbizonyítást követően nyújtott bizonyítékfelajánlási kiegészítésre nem vonatkozik az eljárási szabályzat 48. cikke 1. §-ának jogvesztő szabálya. E rendelkezés ugyanis az újonnan kelt bizonyítékok felajánlására vonatkozik, és azt az eljárási szabályzat 66. cikkének 2. §-ával összefüggésben kell értelmezni, amely kifejezetten úgy rendelkezik, hogy az ellenbizonyítás és a felajánlott bizonyítékok kiegészítése megengedett (a Bíróság C-185/95. P. sz., Baustahlgewebe kontra Bizottság

ügyben 1998. december 17-én hozott ítéletének [EBHT 1998., I-8417. o.] 71. és 72. pontja és az Elsőfokú Bíróság T-448/04. sz., Bizottság kontra Trends ügyben 2007. szeptember 12-én hozott ítéletének [az EBHT-ban nem tették közzé] 52. pontja).

191 A jelen ügyben a felperes által benyújtott 2006. december 18-án kelt elektronikus levél az SNCH-tól, az ugyanaznap kelt elektronikus levél a Brink's jogi igazgatójától, a 2006. december 6-i gyűlésen részt vevő alkalmazottak tanúskodása, valamint az ISO 9001 szabvánnyal és az SNCH-val kapcsolatos K1–K4 jelű iratok ellenbizonyítás felajánlásának minősülnek, válaszul a beavatkozó által a beavatkozási beadványban benyújtott új iratokra, amelyek az SNCH-tól származó 2005. október 11-i dokumentum bizonyító erejét kívánják igazolni; ezek az SNCH és a Société nationale de contrôle technique (országos műszaki ellenőrzési társaság) alapító okirata, a tanúsító szervezetek, vizsgálati szervek és laborok akkreditációs rendszerének megállapításáról, továbbá a luxemburgi akkreditációs és felügyeleti hivatal, az akkreditációs bizottság és a minőségi és műszaki ellenőrök országos nyilvántartásának létrehozásáról szóló, 2001. december 28-i nagyhercegi rendelet (Mém. A 2002., 94. o.), valamint a Group 4 Falck részére 2005. február 14-én kiállított ISO 9001 bizonyítvány. Tehát a felperes által benyújtott új iratokra nem vonatkozik az eljárási szabályzat 48. cikke 1. §-ának jogvesztő szabálya, és ezért azokat elfogadhatónak kell nyilvánítani.

192 A beavatkozó által a tárgyaláson benyújtott új iratok között található egy – a beavatkozó és az SNCH közötti – levélváltás, amelynek tárgya a 2005. október 11-én kelt levél bizonyító ereje, és a felperes azon állítása, amely szerint ez a dokumentum a Group 4 Falck által az SNCH vizsgálóbiztosaira gyakorolt nyomás eredményeként született meg. Emellett az iratok ellenbizonyítási felajánlást is tartalmaznak a felperes észrevételei ellen, valamint a beavatkozási beadványra tett észrevételekben felhozott bizonyítékok ellen. Ebből következően tehát az iratokat elfogadhatónak kell nyilvánítani.

– Az ügy érdeméről

193 Mindenekelőtt emlékeztetni kell arra, hogy a Bizottság széles mérlegelési jogkörrel rendelkezik azzal kapcsolatban, hogy milyen szempontokat kell figyelembe venni a szerződés odaítélésekor a közbeszerzési eljárás során, illetve hogy az Elsőfokú Bíróság mindössze az eljárási és az indokolási szabályok betartását, valamint a tényállás tartalmi pontosságát, nyilvánvaló értékelési hiba és hatáskörrel való visszaélés hiányát

vizsgálhatja (lásd ebben az értelemben a Bíróság 56/77. sz., Agence européenne d'intérims kontra Bizottság ügyben 1978. november 23-án hozott ítéletének [EBHT 1978., 2215. o.] 20. pontját; az Elsőfokú Bíróság T-145/98. sz., ADT Projekt kontra Bizottság ügyben 2000. február 24-én hozott ítéletének [EBHT 2000., II-387. o.] 147. pontját és T-148/04. sz., TQ3 Travel Solutions Belgium kontra Bizottság ügyben 2005. július 6-án hozott ítéletének [EBHT 2005., II-2627. o.] 47. pontját).

194 A felek az ajánlattételhez szükséges dokumentáció 28. pontjában foglalt szempontot különbözőképpen értelmezik. Ezért az érintett szempont értelmének meghatározása előtt először fel kell idézni a 28. pont tartalmát, végül sor kerülhet az SNCH 2005. október11-i levele bizonyító erejének vizsgálatára.

195 Az ajánlattételhez szükséges dokumentáció 28. pontjának szövegezése a következő:

„Elsősegély-nyújtási és/vagy tűzvédelmi alapképzés

A szolgáltatás teljesítésének különös feltételét képezi, hogy a biztonsági őrök legalább 10%-a rendelkezzen elsősegély-nyújtási és/vagy tűzvédelmi alapképzéssel.

– Szíveskedjen feltüntetni az ilyen képzéssel rendelkező biztonsági őrök százalékos arányát: …%

– Szíveskedjen megküldeni azokat a bizonyító erejű okiratokat, amelyek alapján az ajánlatkérő ellenőrizheti a bejelentett százalékos arányt (bizonyítványok másolata).

A legmagasabb százalékos arányt tartalmazó ajánlat kapja a legmagasabb pontszámot. A többi ajánlattevőnek adott pontszám ezzel fordított arányban áll."

196 Mind a felperes, mind a beavatkozó kijelentette, hogy biztonsági őreik 100%-ban rendelkeznek ilyen képzéssel, és így mind a ketten 10 pontot kaptak. A felperes ezen százalékos arány alátámasztására 173 képzési bizonyítványt csatolt, míg a beavatkozó 78 képzési jegyzőkönyvet nyújtott be, azokkal az alkalmazottakkal kapcsolatban, akiket közvetlenül és azonnal a jogvita tárgyát képező szerződés teljesítésére kívánt alkalmazni, és akiknek az életrajzát is benyújtotta az ajánlattételhez szükséges dokumentáció 22. pontja szerint, csatolt továbbá egy SNCH-tól származó 2005. október 11-én kelt levelet, amely a Group 4 Falck ISO 9001 szabványnak való megfelelés hitelesítése keretében tanúsítja, hogy alkalmazását követően a személyzet egésze képzésben részesül az elsősegélynyújtás és a tűzvédelem területén, a képzési tervek és az ismeretek szinten tartásának tervei rendelkezésre állnak, és a 2004. és 2005. során végrehajtott ellenőrzések azt mutatták, hogy a vállalat hatékonyan alkalmazza az életbe léptetett eljárásokat.

197 A felperes szerint kizárólag azok az ajánlattevők tüntethetnek fel 100%-os arányt, amelyek, mint ő maga is, igazolni tudják, hogy az ajánlattétel időpontjában rendelkeznek a szerződés teljesítéséhez szükséges létszámú alkalmazottal, akik valamennyien részesültek elsősegély-nyújtási és/vagy tűzvédelmi alapképzésben.

198 Ezt az értelmezést nem lehet elfogadni. Mint azt a Bizottság hangsúlyozza, ez ténylegesen az ajánlattevőkkel szembeni egyenlő bánásmód elvének sérelméhez vezetne, mivel előnyben részesítené a szerződésben aktuálisan részes felet, aki egyedüliként rendelkezik a szükséges számú alkalmazottal. Márpedig az ítélkezési gyakorlat alapján annak megkövetelése, hogy az ajánlattevő ajánlata benyújtásakor rendelkezzen a szükséges foglalkoztatotti létszámmal, a helyben lévő ajánlattevő kedvezőbb helyzetbe hozatalához vezetne (a fenti 193. pontban hivatkozott TQ3 Travel Solutions Belgium kontra Bizottság ügyben hozott ítélet 90. pontja). Mindezen túlmenően az ajánlatkérő számára lehetetlen előre megállapítani a biztonsági őrök szükséges létszámát, mivel ez ajánlattevőnként változhat a munkaszervezés adott módjának függvényében.

199 Az ajánlattételhez szükséges dokumentáció 28. pontjában szereplő százalékos arányt tehát a szerződés teljesítésére alkalmazott biztonsági őrök számához viszonyított arányként kell értelmezni. Minthogy ezt a százalékos arányt az ajánlat benyújtásakor kell bizonyítani, ezért jogszerű olyan dokumentumok elfogadása, amelyek egyrészt bizonyítják, hogy a bejelentett százalékos arány megfelel az előírt képzéssel rendelkező biztonsági őrök azon alkalmazottak közötti arányának, akiket az ajánlattevő az ajánlattételhez szükséges dokumentáció 22. pontja alapján már azonosított, másrészt hogy az érvénybe lépett képzési politika biztosítja, hogy minden újonnan felvett alkalmazott rendelkezik majd a szükséges képzéssel.

200 Az SNCH 2005. október 11-i levelének bizonyító erejével kapcsolatban emlékeztetni kell arra, hogy a felperes a beavatkozási beadványra tett észrevételeihez csatolt egy 2006. december 18-án kelt elektronikus levelet, amely az SNCH-nak attól a vizsgálóbiztosától származik, aki a 2005. október 11-i levelet aláírta. Ebben a levélben az aláíró rögzíti, hogy a 2005. október 11-i levél nem tekinthető sem bizonyítványnak, sem tanúsítványnak, és hogy nem alkalmas annak bizonyítására, hogy az érintett személyzet 100%-a részesült elsősegély-nyújtási és/vagy tűzvédelmi képzésben. A 2005. október 11-i levél tartalma tehát aláírója szerint csupán arra terjed ki, hogy a képzési politika létét és annak hatékony megvalósítását az ISO 9001 szabványnak megfelelően igazoltnak látta és hitelesítette.

201 Megállapítandó, hogy a Bizottság a kiválasztott ajánlattevő ajánlatának értékelésekor nem értelmezte az SNCH 2005. október 11-i levelét akként, hogy az azt jelentené, hogy a Group 4 Falck alkalmazottainak 100%-a elvégezte a megkövetelt képzést az ajánlat benyújtásának napjáig. Egyszerűen arra szolgált, hogy az erre vonatkozó képzési politika létét és annak hatékony alkalmazását bemutassa. Mindezt együttesen értékelve a 78 képzési bizonyítvánnyal, amelyek tanúsítják, hogy valamennyi olyan biztonsági őr rendelkezik ilyen képzéssel, akiket a Group 4 Falck azonnal a jogvita tárgyát képező szerződés teljesítésére kíván alkalmazni, a Bizottság alappal találta alkalmasnak arra, hogy bizonyítsa, hogy a szerződés teljesítésekor a Group 4 Falck által alkalmazott biztonsági őrök 100%-a rendelkezni fog a szükséges képzéssel.

202 Azt az érvelést illetően, hogy a 2005. október 11-i levélnek nem volt címzettje és tárgya, megjegyzendő, hogy az ajánlattételhez szükséges dokumentáció az ajánlattevők által

feltüntetett százalékos arány alátámasztására bizonyító erejű okiratokat követelt meg, utalva a bizonyítványok másolatára, mindazonáltal nem írt elő semmiféle alaki követelményt. Ezeket az érveket tehát el kell utasítani.

203 Az aláírói minőséggel kapcsolatban megállapítható, hogy a Bizottság nem követett el nyilvánvaló értékelési hibát akkor, amikor úgy vélte, hogy az SNCH vizsgálóbiztosa kibocsáthatja ezt a típusú bizonyítványt. Egyébként az SNCH megbízottja a beavatkozó által a tárgyaláson benyújtott 2007. február 27-én kelt levelében megerősítette, hogy az érintett vizsgálóbiztos jogosult volt az adott típusú dokumentum aláírására az SNCH szakértőire átruházott aláírási jog alapján.

204 Szintúgy el kell utasítani a Group 4 Falck nyomásgyakorlásával kapcsolatos felperesi érvelést is, mivel, mint azt az SNCH megbízottja a hivatkozott 2007. február 27-én kelt levelében megerősíti, egy olyan levél kibocsátásáról van szó, amely tanúsítja, hogy a Group 4 Falckra vonatkozóan az ISO 9001 hitelesítés kiterjed a szabványnak megfelelő képzési politikára, és mint ilyen, a hitelesítő szervezetek szokásos – az általuk hitelesített társaságoknak egyszerű kérésre nyújtott – szolgáltatásai közé tartozik.

205 Ebben a vonatkozásban úgy tűnik, hogy az Elsőfokú Bíróság megfelelően határozhatott erről a kifogásról az eljárás írásbeli és szóbeli szakaszában kifejtett érvelés és a benyújtott dokumentumok alapján. Ilyen körülmények között el kell utasítani a felperes által indítványozott tanúk tárgyaláson való meghallgatása iránti kérelmet.

206 A fentiekből következően a jelen jogalapot el kell utasítani.

g) Az átláthatóság elvének és az intézmények dokumentumaihoz való hozzáférés jogának megsértésére alapított hetedik jogalapról

207 Ez a jogalap két részre bontható, egyrészt az intézmények dokumentumaihoz való hozzáférés jogának megsértésére, másrészt a bírálóbizottság egyik tagja esetében fennálló összeférhetetlenségre alapítva.

Az intézmények dokumentumaihoz való hozzáférés jogának megsértésére alapított első részről

– A felek érvei

208 A felperes úgy véli, hogy a Bizottság kiüresítette az uniós polgárok jogát az intézmények dokumentumaihoz való hozzáféréshez azáltal, hogy megtagadta a bírálóbizottság pontos összetételének közlését. Hozzáteszi, hogy az adatközlés megtagadását nem igazolja a magánélet és a személyiség integritásának védelmére alapított indokolás.

209 A Bizottság, az 1049/2001 rendelet 4. cikkére hivatkozva, úgy véli, hogy a kért információk nem hozhatók nyilvánosságra. Állítása szerint a bírálóbizottság összetételének közlése a személyiség, illetve a magánélet és a személyiség integritásának sérelmével járna.

– Az Elsőfokú Bíróság álláspontja

210 Mint azt az ítélet fenti 72–75. pontjai is jelezték, a Bizottság – jelen jogalapban támadott – 2005. december 14-i levele, bár egy első kérelemre adott választ foglal magában, ennek ellenére megsemmisítés iránti keresettel megtámadható aktusnak minősül, tekintettel a megerősítő kérelem benyújtásának lehetőségéről való tájékoztatás hiányából eredő formai hibára.

211 Meg kell tehát állapítani, hogy a Bizottság hivatkozhatott-e válaszában az 1049/2001 rendelet 4. cikke (1) bekezdésének b) pontja szerinti kivételre, amely a magánélet és a személyiség integritásának védelmével kapcsolatos.

212 Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint a dokumentumokhoz való hozzáférés joga alóli kivételeket szigorúan kell értelmezni (a Bíróság C-174/98. P. és C-189/98 P. sz., Hollandia és van der Wal kontra Bizottság egyesített ügyekben 2000. január 11-én hozott ítéletének [EBHT 2000., I-1. o.] 27. pontja; az Elsőfokú Bíróság T-211/00. sz., Kuijer kontra Tanács ügyben 2002. február 7-én hozott ítéletének [EBHT 2002., II-485. o.] 55. pontja és a fenti 70. pontban hivatkozott Franchet és Byk kontra Bizottság ügyben hozott ítéletének 84. pontja).

213 Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint a dokumentumokhoz való hozzáférés iránti kérelem elbírálásához szükséges vizsgálatnak konkrétnak kell lennie. Ugyanis önmagában az a körülmény, hogy valamely dokumentum kivétellel védett érdeket érint, nem lehet elégséges indoka e kivétel alkalmazásának (az Elsőfokú Bíróság T-2/03. sz., Verein für Konsumenteninformation kontra Bizottság ügyben 2005. április 13-án hozott ítéletének [EBHT 2005., II-1121. o.] 69. pontja; lásd ebben az értelemben ugyancsak az Elsőfokú Bíróság T-110/03., T-150/03. és T-405/03. sz., Sison kontra Tanács egyesített ügyekben 2005. április 26-án hozott ítéletének [EBHT 2005., II-1429. o.] 75. pontját). Kivétel alkalmazása főszabály szerint csupán abban az esetben lehet indokolt, ha az intézmény előzetesen értékelte, hogy a dokumentumhoz való hozzáférés alkalmas-e arra, hogy konkrétan és ténylegesen sértse a védett érdeket. Másrészt a védett érdek sérelme kockázatának ahhoz, hogy hivatkozni lehessen rá, ésszerűen előreláthatónak és nem pusztán hipotetikusnak kell lennie (lásd ebben az értelemben a Bíróság C-39/05 P. és C-52/05 P. sz., Svédország és Turco kontra Tanács egyesített ügyekben 2008. július 1-jén hozott ítéletének [EBHT 2008., I-4723. o.] 43. pontját).

214 Ahhoz tehát, hogy meg lehessen állapítani, hogy alkalmazható-e az 1049/2001 rendelet 4. cikke (1) bekezdésének b) pontja szerinti kivétel, azt kell megvizsgálni, hogy a felperesnek a bírálóbizottság összetételére vonatkozó adatokhoz (a tagok neve, besorolása, szolgálati ideje és beosztása) való hozzáférése alkalmas-e arra, hogy konkrétan és ténylegesen sértse a nevezett bizottság tagjainak magánéletét és integritását.

215 Megállapítható, hogy a bírálóbizottság tagjai kinevezésüket az érintett szolgálat képviselőiként, és nem saját jogcímen kapták. Ilyen körülmények között a bírálóbizottság összetételének nyilvánosságra hozatala nem függ össze az érintett személyek magánéletével.

216 Az összetétel nyilvánosságra hozatala semmilyen körülmények között nem alkalmas arra, hogy konkrétan és ténylegesen sértse az érintett személyek magánéletét és személyiségük integritását. Pusztán az a tény, hogy az érintett személyek az általuk képviselt intézmény megbízásából a bizottság tagjai, nem valósítja meg az érintett személyek magánéletének és személyiségük integritásának ilyen sérelmét.

217 Nem bizonyított tehát, hogy a bírálóbizottság összetételének közlése az 1049/2001 irányelv 4. cikkének értelmében az érintettek magánéletének és személyiségük integritásának sérelméhez vezetne.

218 A Bizottság 2005. december 14-i határozatát tehát, amelyben megtagadja a bírálóbizottság összetételének a felperessel való közlését, meg kell semmisíteni.

A bírálóbizottság egyik tagja vonatkozásában fennálló összeférhetetlenségre alapított második részről

– A felek érvei

219 A felperes előadása szerint a bírálóbizottság egy tagja házastársi kapcsolatban áll a Group 4 Falck egyik alkalmazottjával, és ebből fakadóan a bírálóbizottság e tagja vonatkozásában összeférhetetlenség áll fenn.

220 A Bizottság kifejtette, hogy a bírálóbizottság összeállítása a végrehajtási rendelet 146. cikkének megfelelően történt, valamint hogy a tagok aláírták az összeférhetetlenség hiányára vonatkozó nyilatkozatot, és a felperes állítását követően a Bizottság erre irányuló kérdésére megerősítették, hogy nem állnak házastársi kapcsolatban olyan személlyel, aki a Group 4 Falcknál szakmai tevékenységet végez.

221 Hozzáteszi, hogy a felperes nem szolgáltat bizonyítékot arra nézve, hogy a bírálóbizottság valamely tagja feladatának részrehajlástól mentes ellátását gazdasági érdek vagy bármely más, a kedvezményezettel közös érdek befolyásolta volna.

– Az Elsőfokú Bíróság álláspontja

222 A felperes állítása szerint „a Bizottság elutasító hozzáállása csak megerősíti az ajánlata egyenlő bánásmód követelményének megfelelő kezelésével és az ajánlattételhez szükséges dokumentáció szempontjainak – az ott rögzített követelmények szerinti – vizsgálatával kapcsolatos […] kételye[it]”, továbbá „[e]zeket a kételyeket csak erősíti a közelmúltban véletlenül tudomására jutott zavarba ejtő információ, mivel úgy tűnik,

hogy ezen bizottság egyik tagja házasságban él a szerződést elnyerő szerencsés ajánlattevőnél szakmai tevékenységet gyakorló személlyel”.

223 A felperes egyszerű tényállításokat tesz puszta feltételezések szintjén megfogalmazva, és nem kezdeményez semmilyen bizonyítást a bírálóbizottság tagjai részrehajlásmentességének megkérdőjelezése érdekében. Ezt a kifogást tehát el kell utasítani.

224 A bírálóbizottság összetételének közlésével kapcsolatos pervezető intézkedés iránti kérelemmel kapcsolatban fel kell hívni a figyelmet arra, hogy még ha sor kerülne is a kért intézkedés meghozatalára, az összetételt nem a felperessel, hanem az Elsőfokú Bírósággal kellene közölni az eljárási szabályzat 67. cikke 3. §-ának harmadik albekezdése alapján, amelynek értelmében „[h]a egy iratba való betekintés megtagadásának jogszerűségére vonatkozó kereset kapcsán olyan iratot nyújtanak be az Elsőfokú Bíróságnak, amelybe az egyik intézmény megtagadta a betekintést, akkor ezt az iratot nem küldik meg a többi félnek”. A kért intézkedés tehát nem alkalmas arra, hogy lehetővé tegye a felperesnek, hogy a bírálóbizottság egyik tagja vonatkozásában fennálló összeférhetetlenséggel kapcsolatos állításának megalapozottságát igazolja. Nem alkalmas továbbá arra sem, hogy az Elsőfokú Bíróság számára felvilágosítást adjon, mivel az a bírálóbizottság tagjainak listája alapján – az állítás pontatlanságára tekintettel – nincs abban a helyzetben, hogy ellenőrizhesse az állítólagos összeférhetetlenség fennállását.

225 E körülmények között megállapítható, hogy a felperes nem mutatta be, hogy a kért intézkedés milyen vonatkozásban járulna hozzá az ügy előkészítéséhez, az eljárás lefolytatásához vagy a jogvita rendezéséhez, amint azt az eljárási szabályzat 64. cikkének 1. §-a megkívánja. A felperes pervezető intézkedés iránti kérelmét tehát el kell utasítani.

226 Mindezek alapján a Bizottság 2005. december 14-i levelét meg kell semmisíteni abban a részében, amelyben elutasítja a közbeszerzési eljárásban benyújtott iratokat elbíráló

bizottság összetételére vonatkozó információk közlését, az odaítélésről szóló határozat megsemmisítése iránti kérelmeket pedig el kell utasítani.

227 Az odaítélésről szóló határozat megsemmisítése iránti kérelem elutasítása következtében el kell utasítani az ehhez szorosan kapcsolódó elutasításról szóló határozat megsemmisítése iránti kérelmet (lásd ebben az értelemben az Elsőfokú Bíróság T-195/05. sz., Deloitte Business Advisory kontra Bizottság ügyben 2007. április 18-án hozott ítéletének [EBHT 2007., II-871. o.] 113. pontját és T-406/06. sz., Evropaïki Dynamiki kontra Bizottság ügyben 2008. november 12-én hozott ítéletének [az EBHT-ban nem tették közzé] 120. pontját).

228 Ebből következően a megsemmisítés iránti keresetet el kell utasítani, kivéve a Bizottság 2005. december 14-i levelének megsemmisítése iránti kérelmet abban a részében, amelyben az elutasítja a közbeszerzési eljárásban benyújtott ajánlatokat elbíráló bizottság összetételére vonatkozó információk közlését.

D – *A kártérítési keresetről*

1. *Az elfogadhatóságról*

a) A felek érvei

229 A Bizottság úgy véli, hogy a felperes által benyújtott felelősség megállapítása iránti kereset elfogadhatatlan, mivel a megsemmisítés iránti kereset nem megalapozott. Véleménye szerint a közbeszerzési szerződés odaítélésének jogszerűtlenségére alapított kártérítési követelés szükségszerűen feltételezi az odaítélésről szóló határozat jogszerűtlenségének megállapítását.

230 A felperes szerint a felelősség megállapítása iránti kereset elfogadható, függetlenül a megsemmisítés iránti kereset megalapozottságától. Úgy véli ugyanis, hogy az olyan kifogások, mint az ütemezés késedelme vagy az egyes dokumentumokhoz való hozzáférés megtagadása önmagukban alkalmasak a Bizottság felelősségének megállapítására.

b) Az Elsőfokú Bíróság álláspontja

231 Az állandó ítélkezési gyakorlat alapján az EK 288. cikk második bekezdésében meghatározott kártérítési kereset önálló, a jogorvoslati rendszerben sajátos szerepet betöltő eljárás, amelynek alkalmazása a különleges jellegének megfelelő feltételektől függ (a Bíróság 5/71. sz., Zuckerfabrik Schöppenstedt kontra Tanács ügyben 1971. december 2-án hozott ítéletének [EBHT 1971., 975. o.] 3. pontja, a 175/84. sz., Krohn kontra Bizottság ügyben 1986. február 26-án hozott ítélet [EBHT 1986., 753. o.] 26. pontja és a C-87/89. sz., Sonito és társai kontra Bizottság ügyben 1990. május 17-én hozott ítéletének [EBHT 1990., I-1981. o.] 14. pontja). Abban különbözik a megsemmisítés iránti keresettől, hogy nem egy meghatározott intézkedés megsemmisítésére irányul, hanem a valamely közösségi intézmény által okozott kár megtérítésére (a fent hivatkozott Zuckerfabrik Schöppenstedt kontra Tanács ügyben hozott ítélet 3. pontja; a fent hivatkozott Krohn kontra Bizottság ügyben hozott ítélet 32. pontja és a fent hivatkozott Sonito és társai kontra Bizottság ügyben hozott ítélet 14. pontja). A kártérítési kereset autonómiájának elve ezáltal abban találja jogalapját, hogy e kereset célja különbözik a megsemmisítés iránti kereset céljától (az Elsőfokú Bíróság T-178/98. sz., Fresh Marine kontra Bizottság ügyben 2000. október 24-én hozott ítéletének [EBHT 2000., II-3331. o.] 45. pontja és T-47/02. sz., Danzer kontra Tanács ügyben 2006. június 21-én hozott ítéletének [EBHT 2006., II-3331. o.] 27. pontja).

232 A keresettel bármely természetes vagy jogi személy élhet, aki úgy véli, hogy a Közösség cselekménye folytán kár érte. A kereset elévülési ideje a kár bekövetkeztétől számított öt év.

233 A fentiekből következően az odaítélésről és az elutasításról szóló határozatok megsemmisítése iránti kereset elutasítása önmagában nem jelenti a kártérítés iránti kereset elfogadhatatlanságát (lásd analógia útján ebben az értelemben a Bíróság C-257/93. sz., Van Parijs és társai kontra Tanács és Bizottság ügyben 1993. június 21-én hozott végzésének [EBHT 1993., I-3335. o] 14. pontját és az Elsőfokú Bíróság

T-489/93. sz., Unifruit Hellas kontra Bizottság ügyben 1994. december 15-én hozott ítéletének [EBHT 1994., II-1201. o.] 31. pontját). Tehát a kártérítési keresetet elfogadhatónak kell minősíteni.

2. *Az ügy érdeméről*

a) A felek érvei

234 A felperes szerint a Bizottság szerződésen kívüli felelősségét megalapozó jogellenes magatartása következik a megsemmisítés iránti keresettel támadott bizottsági határozatok megsemmisítésének szükségességéből. Azt állítja, hogy a Bizottság értékelési hatáskörét túllépve súlyos és nyilvánvaló hibát követett el, és megsértette a közösségi jog egyes rendelkezéseit, valamint az ajánlattételhez szükséges dokumentáció előkészítése során önmaga számára felállított szabályokat is.

235 A felperes által érvényesíteni kívánt kár egy jelentős piac elvesztésével összefüggő lényeges kereskedelmi kár, ezenkívül további károk, mint az alkalmazottait érintő esetleges jelentős és költséges csoportos létszámleépítés kötelezettsége. Az okozati összefüggés véleménye szerint nyilvánvaló.

236 Keresetében a felperes a kárát feltételesen egymillió euró összegig kérte megtéríteni. Válaszában ezt az összeget 3 191 702,58 euróra emelte fel. Ez az összeg magában foglalja a tevékenység ötéves ellátásának tiszta hasznát, azaz 3 084 702,58 eurót, és az alkalmazásában maradt 106 személy átképzésére lekötött képzési díj egy részét, azaz 107 000 eurót, amely összeggel kapcsolatban a felperes fenntartja magának a változtatás jogát a ténylegesen elköltött képzési díj függvényében. Hozzáteszi, hogy az őt ért kár címén nem a szerződés elnyerésének elvesztett lehetőségére, hanem a biztosan bekövetkező kárra hivatkozik. Állítása szerint ugyanis a Bizottság jogellenes magatartása nélkül elnyerte volna a szerződést. Tehát az okozati összefüggés fennáll.

237 A jogellenes magatartással kapcsolatban a Bizottság szerint, mint az a megsemmisítés iránti kereset megalapozatlanságából kitűnik, nem sértette meg a közösségi jog egyetlen rendelkezését sem. Ezen túlmenően, még ha megállapítható lenne is a Bizottság jogellenes magatartása, a felperes akkor sem bizonyította a hivatkozott rendelkezések kellően egyértelmű megsértését.

238 A kárral kapcsolatban a Bizottság emlékeztet arra, hogy a bizonyítási kötelezettség a felperest terheli. Hangsúlyozza, hogy a Bíróság elutasítja a lehetőség elvesztésével összefüggő kár megtérítését. Ráadásul maga a kereset megfogalmazása is azt mutatja, hogy a felperest a személyzet elbocsátásának kötelezettségéből érő kár bizonyossága nem állapítható meg.

239 A Bizottság kiemeli, hogy a felperes nem bizonyítja az okozati összefüggés fennállását, hanem megelégszik azzal az állítással, hogy az összefüggés „nyilvánvaló". Hangsúlyozza, hogy a megsemmisítés iránti kereset és a szerződésen kívüli károkozásért való felelősség megállapítása iránti kereset két külön kereset, és a felperes nem jelöli meg, hogy milyen alapon kéri a Bizottság felelősségének megállapítását, amely így a megsemmisítés iránti kérelmével keveredni látszik.

b) Az Elsőfokú Bíróság álláspontja

240 Emlékeztetni kell arra, hogy az állandó ítélkezési gyakorlat alapján a Közösség szerződésen kívüli felelősségének megalapozásához szerveinek jogellenes magatartása esetén szükséges az EK 288. cikk második bekezdése szerinti feltételek együttes fennállása, azaz az intézményeknek felróható magatartás jogellenessége, a kár tényleges bekövetkezése, valamint az állítólagos magatartás és a hivatkozott kár közötti okozati összefüggés (lásd az Elsőfokú Bíróság T-69/00. sz., FIAMM és FIAMM Technologies kontra Tanács és Bizottság ügyben 2005. december 14-én hozott ítéletének [EBHT 2005., II-5393. o.] 85. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).

241 Mivel a felelősség e három feltételének együttesen kell fennállnia, bármelyiknek a hiánya elegendő a kártérítési kereset elutasításához, anélkül hogy a többi feltétel vizsgálata szükséges lenne (lásd az Elsőfokú Bíróság T-226/01. sz., CAS Succhi di Frutta kontra Bizottság ügyben 2006. szeptember 13-án hozott ítéletének [EBHT 2006., II-2763. o.] 27. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).

242 A jogellenes magatartás esetében az ítélkezési gyakorlat szerint a jogalanyok számára meghatározott jogokat biztosító szabály kellően egyértelmű megsértésének a megállapítására van szükség (a Bíróság C-352/98. P. sz., Bergaderm és Goupil kontra Bizottság ügyben 2000. július 4-én hozott ítéletének [EBHT 2000., I-5291. o.] 42. pontja). A közösségi jog kellően egyértelmű sérelmének követelményével kapcsolatos ismérv akkor teljesül, ha az érintett közösségi intézmény nyilvánvalóan és súlyosan áthágja mérlegelési jogköre gyakorlásának korlátait. Amennyiben ezen intézmény mérlegelési mozgástere nagyon szűkre szabott, vagy nem is rendelkezik mérlegelési mozgástérrel, akkor már a közösségi jog egyszerű megsértése is elegendő lehet a kellően egyértelmű sérelem megállapításához (a Bíróság C-312/00. P. sz., Bizottság kontra Camar és Tico ügyben 2002. december 10-én hozott ítéletének [EBHT 2002., I-11355. o.] 54. pontja, az Elsőfokú Bíróság T-198/95., T-171/96., T-230/97., T-174/98. és T-225/99. sz., Comafrica és Dole Fresh Fruit Europe kontra Bizottság egyesített ügyekben 2001. július 12-én hozott ítéletének [EBHT 2001., II-1975. o.] 134. pontja).

243 A jelen ügyben az Elsőfokú Bíróság megvizsgálta és elutasította a felperes által az odaítélésről és az elutasításról szóló határozatok jogellenességének alátámasztására felhozott valamennyi érvet (lásd a fenti 84–228. pontokat). A Bizottság felelősségét tehát nem lehet megállapítani határozatainak állítólagos jogellenességére alapítva.

244 A Bizottság 2005. december 14-én kelt, a bírálóbizottság összetételének közlését megtagadó határozatának jogellenességével kapcsolatban megállapítható, hogy a felperes nem bizonyította az adatközlés vitatott megtagadása és a megjelölt – a jogvita tárgyát képező szerződés elvesztéséből eredő – kár között fennálló közvetlen okozati összefüggést.

245 Ebből következően a kártérítési keresetet el kell utasítani.

A költségekről

246 Az eljárási szabályzat 87. cikke 3. §-ának első albekezdése értelmében részleges pernyertesség esetén az Elsőfokú Bíróság elrendelheti a költségeknek a felek közötti megosztását, vagy azt, hogy a felek mindegyike maga viselje saját költségeit.

247 A jelen ügy körülményei között, tekintettel arra, hogy a felperes kérelmei többségében pervesztes lett, az ügy igazságos értékelésének felel meg, ha a felperes viseli a saját költségeit, valamint a Bizottság és a Group 4 Falck felmerült költségei felét, ideértve az ideiglenes intézkedés iránti eljárás költségeit is.

A fenti indokok alapján

AZ ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁG (hatodik tanács)

a következőképpen határozott:

1) Az Elsőfokú Bíróság a 16/2005/OIL sz. közbeszerzési eljárásban benyújtott ajánlatokat elbíráló bizottság összetételére vonatkozó tájékoztatás iránti kérelmet elutasító 2005. december 14-i bizottsági határozatot megsemmisíti.

2) Az Elsőfokú Bíróság a megsemmisítés iránti keresetet ezt meghaladó részében elutasítja.

3) Az Elsőfokú Bíróság a kártérítés iránti keresetet elutasítja.

4) Az Elsőfokú Bíróság a Brink's Security Luxembourg SA-t a saját költségein felül az Európai Közösségek Bizottsága, valamint a G4S Security Services SA felmerült költségei felének viselésére kötelezi, ideértve az ideiglenes intézkedés iránti eljárás költségeit is.

5) A Bizottság viseli saját költségeinek felét.

6) A G4S Security Services SA viseli saját költségeinek felét.

Meij Vadapalas Truchot

Kihirdetve Luxembourgban, a 2009. szeptember 9-i nyilvános ülésen.

Aláírások

Tartalomjegyzék

Jogi háttér . . . . . II - 3239

A – Az Európai Közösségek közbeszerzési szerződéseire alkalmazandó szabályozás . . . II - 3239

B – Az intézmények dokumentumaihoz való hozzáféréssel kapcsolatos szabályozás . . . II - 3241

C – A munkavállalók jogainak a vállalkozások átruházása esetén történő védelmére vonatkozó szabályozás . . . . . II - 3245

A jogvita előzményei . . . . . II - 3247

Az eljárás és a felek kérelmei . . . . . II - 3249

A jogkérdésről . . . . . II - 3253

A – A pervezető intézkedésekről . . . . . II - 3253

B – A közbeszerzési hirdetmény közzétételének az előzetes tájékoztató hirdetményben bejelentett dátumhoz képest történt késedelmével kapcsolatos kifogás elfogadhatóságáról . . . . . II - 3255

1. A felek érvei . . . . . II - 3255

2. Az Elsőfokú Bíróság álláspontja . . . . . II - 3256

C – A megsemmisítés iránti keresetről . . . . . II - 3257

1. Az elfogadhatóságról . . . . . II - 3257

a) A Bizottság hallgatólagos elutasító határozatának létezéséről . . . . . II - 3257

b) A kötelező joghatást kiváltó jogi aktusok létezéséről . . . . . II - 3258

2. Az ügy érdeméről . . . . . II - 3263

a) A 2001/23 irányelvet átültető 2003. december 19-i törvény rendelkezéseinek megsértésére alapított második jogalapról . . . . . II - 3264

A Group 4 Falck ajánlatának szabálytalanságára alapított első részről . . . . II - 3265

– A felek érvei . . . . . II - 3265

– Az Elsőfokú Bíróság álláspontja . . . . . II - 3266

A Bizottság által összeállított ajánlattételhez szükséges dokumentáció jogszerűtlenségére alapított második részről . . . . . II - 3269

– A felek érvei . . . . . II - 3269

– Az Elsőfokú Bíróság álláspontja . . . . . II - 3269

b) A közbeszerzések során érvényesülő egyenlő bánásmód elvének megsértésére alapított első jogalapról . . . . . II - 3270

A felek érvei . . . . . II - 3270

Az Elsőfokú Bíróság álláspontja . . . . . II - 3271

c) Az ajánlatának benyújtásakor a Group 4 Falck birtokában lévő bennfentes információk következtében a közbeszerzési eljárásokban érvényesülő egyenlő bánásmód elvének megsértésére alapított harmadik jogalapról . . . . . II - 3274

A felek érvei . . . . . II - 3274

Az Elsőfokú Bíróság álláspontja . . . . . II - 3276

d) A Bizottság 2004. május 28-i határozatának megsértésére alapított negyedik jogalapról . . . . . II - 3278

A felek érvei . . . . . II - 3278

Az Elsőfokú Bíróság álláspontja . . . . . II - 3279

e) Az indokolási kötelezettség, az átláthatóság elve és az intézmények dokumentumaihoz való hozzáférés jogának megsértésére alapított ötödik jogalapról . . . . . II - 3281

A felek érvei . . . . . II - 3281

Az Elsőfokú Bíróság álláspontja . . . . . II - 3281

f) A közbeszerzési eljárás szabályainak megsértésére, az ajánlattételhez szükséges dokumentációnak a biztonsági őrök elsősegély-nyújtási és/vagy tűzvédelmi alapképzésével kapcsolatos minőségi szempont értékelése tekintetében történt megsértésére, valamint nyilvánvaló értékelési hibára alapított hatodik jogalapról . . . . . II - 3289

A felek érvei . . . . . II - 3289

Az Elsőfokú Bíróság álláspontja . . . . . II - 3292

– A felperes és a beavatkozó által indítványozott új bizonyítékok elfogadhatóságáról . . . . . II - 3292

– Az ügy érdeméről . . . . . II - 3293

g) Az átláthatóság elvének és az intézmények dokumentumaihoz való hozzáférés jogának megsértésére alapított hetedik jogalapról . . . . . II - 3298

Az intézmények dokumentumaihoz való hozzáférés jogának megsértésére alapított első részről . . . . . II - 3298

– A felek érvei . . . . . II - 3298

– Az Elsőfokú Bíróság álláspontja . . . . . II - 3299

A bírálóbizottság egyik tagja vonatkozásában fennálló összeférhetetlenségre alapított második részről . . . . . II - 3301

– A felek érvei . . . . . II - 3301

– Az Elsőfokú Bíróság álláspontja . . . . . II - 3301

D – A kártérítési keresetről . . . . . II - 3303

1. Az elfogadhatóságról . . . . . II - 3303

a) A felek érvei . . . . . II - 3303

b) Az Elsőfokú Bíróság álláspontja . . . . . II - 3304

2. Az ügy érdeméről . . . . . II - 3305

a) A felek érvei . . . . . II - 3305

b) Az Elsőfokú Bíróság álláspontja . . . . . II - 3306

A költségekről . . . . . II - 3308